10 Jaargang 3 20 februari 1986
Redaktie: Pleinlaan 2 gebouw Y' 1050 Brussel
Telefoon: 02/641 23 38

DE MOEIAL

tweewekelijkse tijding van en voor vub-studenten

imperialisme

Het is een grof schandaal. De hele op de VUB geïnstitutionaliseerde studentenbeweging wordt gekolonialiseerd door specimen van de Communicatiewetenschap. De voorzitter van het BSG; ook wel Billie Durf genaamd, studeert Communicatiewetenschap. De Algemeen Coördinator van De Moeial, beter bekend als VoL, zit ook al in die studierichting. In de Sociale Raad maakt men het helemaal te bont: zowel de voorzitter, Gouble voor de vrienden, als ondervoorzitter De Ruyck zijn Communicatiewetenschappelijke exemplaren. Vrij Onderzoek is het laatste nog niet ingenomen bolwerk. Maar in het VO-bestuur herkennen we toch ook ook een Communicatiewetenschapper. Let maar op, VO'ers, voor je het weet zit ook die op het voorzitterspostje! De machtsdrang van die communicatiejongens en -meisjes lijkt wel onstuitbaar.

Frans

Een doodskist voor...

Een kleine zestig man is al behoorlijk wat volk voor een rouwstoet maar voor een studentenbetoging is het maar magertjes. Ook al is die betoging dan van vorm een rouwstoet. De betoging was maar één element in de rij van de studentenakties die de twee vorige weken plaatsvonden. En als alles goed gaat zullen er de volgende weken nog meer akties doorgaan.

ROUWBANDEN EN DOODSKISTEN.

Zoals hierboven reeds gezegd werd was de opkomst voor de betoging tegen de regeringsmaatregelen van 5 februari niet erg groot. Ondanks de duizenden pamfletten die er toe hadden opgeroepen. Misschien was de betoging iets te vroeg gepland om veel sukses te kennen.
Toch werd de optocht naar het bureau van de regeringsafgevaardigde in de Huysmanslaan een vrij vrolijke bedoening. Alleen al door de blunders die begaan werden.

De rouwstoet werd vanaf de aanvang voorafgegaan door twee zwaantjes en gevolgd door een met een tiental rijkswachters volgepropte combi. Te veel eer, het was als de begrafenis van een minister. Een minister van onderwijs misschien? Desalnietemin werd het aantal deelnemers van de stoet door de aanwezigheid van de rijkswachters toch maar tot zeventig opgedreven.

Na de zwaantjes kwamen vier studenten met een doodskist. Het was een begrafenis- en geen krematiestoet. Een doodskist als symbool voor de teloorgang van de demokratisering van het onderwijs is veel duidelijker dan een kleine urne met as. En het feit dat deze symbolek vooral voor de katholieke Coens begrijpelijk moest zijn zal er wel voor iets tussen gezeten hebben. Alle deelnemers aan de rouwstoet, de rijkswacht uitgezonderd, hadden trouwens een rouwband om en er werd maar één vlag meegedragen. Een zwarte. Het Regionaal Sekretariaat had beslist dat er geen vlaggen van politieke groeperingen mochten meegevoerd worden (Rood-geel past niet in een begrafenisstoet.) Het was een betoging van het Aktiekomitee en dus van alle studenten.

Het was al lang geleden dat studenten nog eens gingen betogen (en een goeie betoging vereist regelmatig oefenen). Misschien dat er daardoor een aantal organisatorische blunders gemaakt werden. De eerste kemel werd geschoten tijdens de voorbereiding van de betoging. Het sekretariaat had een verkeerde route aangevraagd zodat de stoet zelfs niet bij het gebouw van de regeringsafgevaardigde geraakte. Pas toen de betoging al op de terugweg was beseften de studenten hun miskleun. Na een korte'diskussie met de kommandant van het begeleidende peloton rijkswachters, mocht de tocht, mits een kleine korrektie, nog eens over gedaan worden zodat het doel toch nog bereikt kon worden. Sinds de rijkswachters zelf een keer zijn gaan betogen staan ze veel inschikkelijker tegenover andere betogers. Betogen schept een band.

Een tweede blunder was het vooraf verwittigen van Anita Van Derspeten, de regeringsafgevaardigde. Die had de dag voordien telefonisch beloofd dat, alhoewel ze zelf niet aanwezig kon zijn, er toch iemand de betogers zou ontvangen. Maar die iemand had het zekere voor het onzekere genomen en het hazepad gekozen. Rijkswacht, betogers en doodskist stonden elkaar te verdringen in het voortuintje maar de deur bleef gesloten. Niemand thuis! Gelukkig maar want de brief die de studenten wilden overhandigen was ook al niet te vinden.

Terug op de kampus gingen de onvermoeibare rouwenden naar de vergadering van de onderwijsraad. Ergens zou men toch wel naar hen willen luisteren. Met de doodskist naar de vierde verdieping van gebouw M. De eisen werden toen daar maar voorgelezen en alle leden van de Raad tekenden de petitie. Allen, behalve professor Locuffier die toen de studenten aangekondigd werden, heimelijk wegvluchtte via de tweede uitgang van de raadzaal. Voorwaar, een weinig mooie houding voor iemand die op het rektorschap aast.

Vervolg op pag. 3, onder de titel ROUW

EDITO

Het Regionaal Aktie-Komitee tegen de regeringsmaatregelen
heeft besloten om aan de SoR te vragen in 1986 deficitair te werken. Dus meer geld uit te geven dan er in de schatkist zit. MLB en ALS, die geilen op het woordje deficitair, denken dat er daardoor op het einde van het jaar plots een dag zal komen waarop er geen geld meer zal zijn om de lonen van het personeel uit te betalen en dat ook de prijzen in het restaurant diezelfde dag nog zullen stijgen. Nog altijd volgens de logika van ALS en MLB zullen personeel en studenten daarop reageren en massaal in staking gaan. Een revolutionair klimaat is geschapen.

De werkelijkheid laat zich echter niet zo makkelijk in zulke krakkemikkige gauchistische schema's inpassen. Als de Sociale Raad dit jaar meer geld uitgeeft dan ze in feite bezit dan heeft dat pas gevolgen op half—lange termijn. Eén ding is zeker, zelfs indien er deficitair gewerkt wordt zal er op het einde van 1986 toch niet zo'n dag komen dat plotseling de lonen niet meer uitbetaald kunnen worden of dat ineens de prijzen van het restaurant verdubbeld worden. Deficitair werken betekent dat men in '87 als de balans van 1986 gemaakt wordt een overschrijding van de opgemaakte begroting zal konstateren. Het tekort zal dan moeten opgevangen worden door de reserves van de Sociale Sektor. Geld dat normaal achter de hand gehouden wordt voor als er zich onvoorziene zaken voordoen, bijvoorbeeld als het kultuurkaffee afbrandt kan het met geld van de reserves onmiddellijk heropgebouwd worden zonder de uitbetaling van de verzekeringspremie te moeten afwachten. Indien deze reserves opgebruikt worden om een deficiet te dekken dan valt een enorme zekerheid weg.

Wellicht zal bij deficitair werken de Raad Van Beheer wel ingrijpen door de SoR haar bevoegdheid te ontnemen en bezuinigingen, zoals het doordrukken van stijgingen van maaltijdprijs en kothuur, door te voeren. Maar die bezuinigingen zullen, de Raad Van Beheer is ook niet op zijn kop gevallen, uitgesmeerd worden over het hele jaar 1987. De revolutionaire D-day waarvan ALS en MLB dromen zal er aldus niet komen. Geleidelijke prijsverhogingen veroorzaken apathie, geen revolte, laat staan revolutie.

VoL

SoR in egelpositie

Op 23 januari ging de nieuwe Sociale Raad echt aan de slag. Hadden de raadsleden het de week voordien, met de installatievergadering, nog kalmpjes aan kunnen doen dan moest met de tweede SoR een 18-punten-agenda afgewerkt worden. Voor de nieuwe studentenafgevaardigden dus eigenlijk de vuurdoop, die weliswaar snel en zonder veel moeilijkheden afgehandeld kon worden. "Zonder veel moeilijkheden" in de zin van "zonder veel onenigheid" want met de door Martens VI in het vooruitzicht gestelde blokkering van de sociale toelagen ziet de toekomst er voor de SoR bepaald niet rooskleurig uit. Misschien moet de Sociale Raad wel in een egelpositie gaan liggen.

Alvorens aan de ernstige punten te beginnen moest eerst nog komaf gemaakt worden met een ludieke uitloper van 1985. Op het einde van vorig jaar had de SoR-voorzitter door middel van een volmachtsbeslissing de technische dienst de opdracht gegeven voor sneeuw te zorgen in de Franse Alpen, waar op dat ogenblik enkele VUB-studenten met de handen in het haar en de skies nutteloos aan de voeten ongeduldig zaten te wachten op wat wintersport. Opdat alles wettelijk in orde zou zijn moest de Raad deze volmachtsbeslissing met terugwerkende kracht goedkeuren. Niemand vroeg de stemming aan en zodoende werd de beslissing eenparig goedgekeurd. Zelfs het weinig demokratisch systeem van de volmachtsbeslissingen werd door de studenten niet aangeklaagd. Had de voorzitter nu nog Wilfried Martens geheten.

De SoR.-ondervoorzitter met verzopen ogen: Geert Deruyck. Neofiet, net zoals Verhofstadt.

Heel wat belangrijker was de daaropvolgende bespreking van de aangekondigde regeringsmaatregelen inzake onderwijs. Eerst was het woord aan Willy Pieters, hoofd van de financiële dienst, die de financiële implikaties van de blokkering van de sociale toelagen voor de VUB uit de doeken deed. Hierop besliste de SoR zich principieel achter de acht strijdpunten van het Nationaal aktiekomitee te plaatsen. Met name:
- Tegen de indeksatie van de inschrijvingsgelden.
- Tegen de blokkering van de sociale toelagen.
- Tegen de beperking van studenten in bepaalde fakulteiten.
- Tegen rationalisatie van Hoger Onderwijs Buiten de Universiteit.
- Voor een gelijke berechtiging van HOBU en Unif, ook sociale toelagen voor HOBU.
- Voor indeksering van de studiebeurzen.
- Tegen dienstplichtverlenging.
- Tegen de verlenging van de wachttijd.

Ook weigert de Sociale Raad voor 1986 de gevolgen van deze blokkering rechtstreeks ten laste te leggen van de studentenbevolking. Dit betekent dat indien de regering (via volmachten!) de bezuinigingsmaatregelen doorvoert de SoR ergens anders geld zal moeten vinden om het alzo ontstane tekort aan te zuiveren.

De aangekondigde maatregelen zijn echter nog geen wet en daarom vinden de SoR-studenten dar de "vrijzinnige vrienden in de regering maar eens aangesproken moeten worden" (zouden ze daar Verhofstadt mee bedoelen). Ook werd er 10.000fr voorzien om de studentenakties tegen de doorvoering van de plannen te financieren.

Maar als de sociale toelagen een fikse knauw krijgen, zouden er wel eens stemmen kunnen opgaan om geld van buiten de universiteit, om geld van bedrijven, aan te trekken. Voorlopig lijkt de SoR daar nog helemaal niet aan te denken. Een voorstel van de NV. Video-Advertising om in het restaurant 4 videoschermen te plaatsen werd afgewezen. Op die schermen, zoals die sinds enige tijd al in verschillende grote stations te begapen zijn, had dan publiciteit (¼) en animatie (3¼) gekomen. In ruil had de Sociale Sektor een percentage van de reklame-opbrengsten gekregen. Sommigen zullen zich herinneren dat er voor een paar jaar reeds een gelijkaardig eksperiment geweest is. Toen werden er in het restaurant dienstbladen met reklame-opschriften gebruikt. Dit heeft toen echter niet lang geduurd en sindsdien is er geen sprake van geweest meer geweest van enige vorm van publicitaire tussenkomst in de Sociale Sektor. De videoschermen komen er dus (voorlopig) niet. De VUB-studenten zullen dus voorlopig naar het Centraal Station moeten gaan willen ze, misschien met een een Big Mac in de hand, naar flauwe visuele junk staren.

Van heel andere aard was het probleem van ISAVUB. Deze vereniging voor buitenlandse studenten haalde al verschillende keren De Moelal vanwege de troebelen met voorzitter Audrey Van Zijl. Volgens de statuten van de vereniging kaan de ISAVUB-voorzitter alleen een niet-Belgische VUB-student zijn maar bij haar verkiezing in oktober had Van Zijl haar Belgische nationaliteit verzwegen. Meer nog, ze had pertinent beweerd niet-Belgische te zijn. Dit en andere verwikkelingen maakten dat het ISAVUB-bestuur dat Van Zijl bleef verdedigen verzeild raakte in een web van leugens wat voor heel wat wrevel zorgde bij de Foreign Students. De Sociale Raad wou dit hele cirkusgebeuren nu eindelijk een halt toeroepen en beslisste, alhoewel het heel ongewoon is dat de SoR zich mengt in aangelegenheden die eigenlijk BSG-terrein zijn, dat of Van Zijl als voorzitter aftreedt of dat de statuten van ISAVUB tijdens de algemene vergadering gewijzigd worden.

De SoR.-voorzitter Eric Goubin

Als laatste punt kwam ook De Moelal aan bod. De redaktie had net na de Kerstvakantie een eis van de Nationalistische Studentenvereniging ontvangen om een recht van antwoord te publiceren. De artikels die in De Moelal verschenen waren naar aanleiding van hun strooptochten op de VUB-kampus waren het NSV-bestuur in het verkeerd keelgat geschoten. Vandaar hun eis (het verbieden van De Moelal had hen misschien meer gelegen maar in België gaat dit sinds veertig jaar niet makkelijk meer). De Moelalredaktie vertikte het dus van kostbaar papier ter beschikking te stellen van bruine praatjes en bracht le SoR hiervan op de hoogte. Bovendien werd gevraagd of de Sociale Raad De Moelal moreel en desnoods financieel wilde steunen mocht het tot een juridisch steekspel komen. De afwijzing gebeurde trouwens niet onbezonnen. De NSV'ertjes hadden zowat alle gerechtelijke regels die bij een recht van antwoord gelden over het hoofd gezien. Zo zie je maar...

Sorge

Erasmus

Of studeren in het buitenland

Binnen 5 jaar zal 10% van de studenten een jaar lang in het buitenland kunnen studeren, zonder dat jaar achteraf in Belgenland te moeten overdoen en zonder zich daarvoor helemaal blauw te betalen. Ongelooflijk? Toch waar! En dat dankzij het 'Erasmus-projekt', een initiatief van de Europese Gemeenschap.

Men heeft ooit geprobeerd om Europa 'langs de bovenkant' 1 te maken. Dat is niet helemaal gelukt. Tegenwoordig tracht men het zelfde te doen maar dan vanuit de basis. De bedoeling is 'Europeërs te kweken in plaats van bijvoorbeeld 'Belgen' of erger nog 'Vlamingen'. De EG lanceerde een aantal programma's die er toe moeten bijdragen dat er ooit zoiets als een 'Europese geest' te voorschijn komt, ERASMUS is 1 van die programma's.
Wil men komen tot een zinvolle samenwerking tussen mensen uit verschillende landen van de EG, dan is het beslist nodig dat die mensen inzicht hebben in de ekonomiese en sociale strukturen van hun buurlanden. De EG denkt zo'n kennismaking te vergemakkelijken door aan studenten de kans te geven een jaar lang in een ander EG-land te studeren. Dat jaar moet een geïntegreerd stuk worden van het studiepakket en hoeft dus niet meer te worden overgedaan in de thuishaven. Die kans zal open staan voor universitairen, zowel als studenten van het niet-universitair hoger onderwijs (HOBU). Op Europees nivo wordt daar immers geen onderscheid tussen gemaakt, itt. België. Konkreet staat ERASMUS voor een heel groots opgezet uitwisselingsplan voor studenten, maar ook in beperkte mate voor het onderwijzend personeel.

IN DE TIJD VAN ERASMUS DEED MEN VERSCHILLENDE UNIVERSITEITEN AAN.

In de tijd waarin Erasmus leefde was het gebruikelijk dat men op een vrije manier verschillende universiteiten aandeed. Daar haalde men dus de inspiratie voor het European Community Action Scheme fot the Mobility of University Students. Het zou evenwel van grote naïviteit getuigen Erasmus' studiestijl zomaar met de onze te vergelijken. Veranderde socio-ekonomiese toestanden heet dat. In Erasmus' tijd was er slechts 1 onderwijstaal: Latijn, 1 Europese kultuur en 1 religieus systeem. Ook de stand van wetenschappelijke kennis was overal min of meer dezelfde. De verscheidenheid op precies die punten die we nu in Europa aantreffen, leent zich uiterst slecht om zo maar van de ene unief naar de andere te zwerven. Men stuit op enorme praktiese problemen. Nemen we de taal. Welke student zal het aandurven om naar Griekenland, Portugal of Denemarken te reizen om er zich in een mum van tijd de daar gesproken taal eigen te maken? Het is te verwachten dat ERASMUS 1-richtingsverkeer in de hand zal werken, ten voordele van de 'wereldtalen'. Vooral universiteiten in Engeland en Frankrijk en misschien ook Duitsland en Spanje zullen studenten uit andere EG-landen aantrekken.

De problemen situeren zich eigenlijk al veel dichter bij ons. Het ERASMUS-plan is bijvoorbeeld in strijd met de Belgiese wetgeving op de taal. De wet ligt dog dwarser in verband met de wetenschappelijke graden. Het is nodig om in eigen land HOBU en unief gelijk te stellen willen we ooit op een degelijke manier meedraaien in het uitwisselingsprogramma. Een credit dat je bekwam op HOBU zou op Europees nivo toch evenwaardig zijn aan een credit van een unief. Voor de Belgiese wetgever blijft 'credit' trouwens een vet taboe-woord.
Europese verschillen op het gebied van studieprogramma's zijn waarschijnlijk niet te onderschatten. Denken we aan de tegenstelling tussen het kontinentale Romeins Recht en de Britse Common Law. Toch zou die tegenstelling enorm verrijkend kunnen zijn. Men kan zich de vraag stellen of het bekomen van 1 Europees rechtsstelsel ook maar denkbaar is als men nooit met beide systemen heeft kunnen kennismaken.
De kulturele en linguïstiese eigenheid van het gastland zal overigens fantasties interessant zijn voor de studenten letteren en wijsbegeerte. Die nieuwe kultuur en taal zou een wezenlijk deel kunnen uitmaken in de programma's filologie en (kunst)geschiedenis.
Maar ook de andere fakulteiten hoeven niet buiten spel te blijven. De 'internationaliseringsdrang' zet zich hier al langer door. Bepaalde licentiaatskursussen in de geneeskunde worden bijvoorbeeld in het Engels gedoceerd.

En wie zal dat betalen? Studeren in het buitenland is duur. Een belangrijke rem op de mobiliteit van de studenten is dus een financiële. De EG zal daarom ekstra studiebeurzen uitreiken. Er wordt een onderscheid gemaakt tussen 'partiële' beurzen ter waarde van 2000 ECU (± 90000 Bfr.) en 'volledige' beurzen van 5000 ECU (± 225000 Bfr). In 1987 zullen reeds 5000 partiële beurzen worden uitgereikt, en het aantal loopt snel op: in 1988 worden het er 10000, in 1989 25000, in 1990 70000, in 1991 110000 en vanaf 1992 zijn het er 150000. In 1989 zullen reeds 2500 volledige beurzen worden uitgereikt. Let wel: dit loopt over de hele Europese gemeenschap. België telt daar voor 6% in mee, en heeft dus recht op zo'n 9000 partiële beurzen per jaar. De gemiddelde studieduur bedraagt hier 4 jaar, dus maakt elke student een kans om bij de 36000 studenten te horen die in de loop van zijn studieduur over de grens worden gezet.

"JOINT STUDY PROGRAMME"

Het ERASMUS-programma zal tevens proberen de relaties tussen de verschillende universiteiten te versterken op het gebied van wetenschappelijk onderzoek. Het uiteindelijke doel van dat opzet is de opbouw van een 'Europees netwerk' van onderwijsinstellingen. Daarin kaderen nog enkele andere programma's van de EG, zoals COMETT (een samenwerkingsprogramma tussen universiteiten en de industrie op een Europees nivo) en ESPRIT (Europese samenwerking voor wetenschappelijk onderzoek).

ERASMUS wil ook onderwijzend personeel uitwisselen. In dat opzicht is het een uitbreiding van het reeds bestaande *'Joint Study Programme'*, een reeks trilaterale akkoorden voor de uitwisseling van professoren.

Op de VUB zal nog hard gewerkt moeten worden als we op een volwaardige manier willen deelnemen aan ERASMUS. In de eerste plaats betekent dat stapels programma-wijzigingen. Maar de wet legt ons bij het samenstellen van onderwijsprogramma's een boel verplichte vakken op. Het zal moeilijk zijn om die verplichte vakken in een ander land op een andere unief te laten volgen. Een doorvoering van het 'modulair' systeem zou misschien voor oplossingen kunnen zorgen. Het voorziet in meerdere afgewerkte gehelen binnen 1 akademiejaar (zoals aan de UIA). Wettelijk verplichte vakken kunnen in 1 afgerond semester (mét eksamen) worden gepropt, vakken die niet wettelijk verplicht zijn of keuzevakken kan je dan net zo goed in een ander EG-land volgen. Nog gemakkelijker zou het zijn indien de wetgeving terzake zou versoepelen. Belangrijke vakken die nu verplicht heten, kunnen dan eventueel wel in het buitenland worden gevolgd, indien de profs van de verschillende universiteiten maar voldoende vertrouwen in elkaars kunnen zouden stellen. ERASMUS geeft de universitaire gemeenschap eigenlijk prima argumenten om druk uit te oefenen op de wetgeving.

HET ARRIVISME VAN DE PROFS MAG NIET ONDERSCHAT WORDEN

Toch is ERASMUS slechts een 'verzoek' van de Europese Gemeenschap. Het is zeker geen afgewerkt programma. De eigenlijke voorstellen en initiatieven zullen van de universiteiten zelf moeten komen. De uitwisselings- en opvangsmodaliteiten voor studenten moeten in nieuwe, zo mogelijk geaktualiseerde programma's worden ingebouwd. Met die voorstellen zal de unief zich uiteindelijk naar de EG richten. Aanvaardbare programma's zullen zelfs lichtjes gesubsidieerd worden door de EG.

Wie zal de voorstellen voor de VUB formuleren? De Onderwijsraad heeft al opdracht gegeven aan de verschillende fakulteiten om een inventarisatie te maken van welke mogelijkheden er al bestaan. Het nieuwe programma van de Germaanse staat sterk mits enkele kleine aanpassingen. Studieprogramma's die echt dwars liggen zouden moeten gewijzigd worden. Daar wordt het moeilijk: de inertie van onderwijskolossen, het arrivisme van profs mag niet onderschat worden. Vergeet niet dat je als student belangrijke impulsen kan geven naar de fakulteitsraad toe. ERASMUS zal zeker niet in de laatste plaats van de studenten afhangen. Geïnteresseerd? Kijk eens of jouw fakulteit al is wakker geschrokken.

AV.

In Rouw

Vervolg van pag. 1

De aktie van 13 februari, de week nadien, was van een totaal andere aard. Voor die woensdag waren er door het Regionaal Aktiekomitee borden gemaakt die de situatie in 1990 op de VUB moesten voorstellen indien de maatregelen doorgevoerd zullen worden. Voor elke dienst van de Sociale Sektor was een bord gemaakt. Bijvoorbeeld:

- Stond er voor het kultuurkaffee: "geprivatiseerd" en daarbij een lijst met de prijzen van konsumpties die nu nog vrij goedkoop zijn maar die je dan alleen maar voor veel geld zal kunnen krijgen
- In het restaurant hing een bord waarop stond dat een maaltijd 180 frank kost
- De Vubtiek zal ook geprivatiseerd zijn, met alle gevolgen van dien
- Dienst Kultuur en de Sportdienst zullen afgeschaft zijn
- enz...

Uitleg bij de borden werd verschaft door leden van het Aktiekomitee die nog maar eens pamfletten uitdeelden.

De bedoeling van deze aktie was zoveel mogelijk studenten informeren over de gevolgen van de regeringsmaatregelen. Nog steeds lijkt een groot deel nog niet te beseffen wat er eigenlijk op het spel staat.

REGIONAAL AKTIEKOMITEE

De derde vergadering (6/2) van het Regionaal Aktiekomitee had maar een beperkte agenda. Het moest vooral een evaluatie worden van de reeds gevoerde akties. Het woordje deficitair stak echter weer de kop op en de poppen gingen terug aan het dansen.

De aktie omtrent de 150ste dag wachttijd werd als geslaagd geëvalueerd. De studenten en het personeel hadden op 29 januari in het restaurant allemaal een dopkaart in de hand geduwd gekregen en de meeste hadden die ook nog laten afstempelen aan de geïmproviseerde stempellokalen. Het was een aktie die niet aan de aandacht ontsnapt was.Over de opkomst bij de betoging van de dag voordien was het RAK eerder teleurgesteld. Men had meer deelnemers verwacht. Gekonkludeerd werd dat het nog te vroeg was geweest om een betoging te organiseren. Er hadden eerst nog wat meer prikakties gevoerd moeten worden. En het is een feit, deze ludieke akties kennen wel sukses.

Verder werd er ook kort gesproken over het speechen in de lessen en op het praeseskonvent. De studentenkringen hebben tijdens de speech tijdens het konvent weinig of geen standpunten naar voren gebracht. Ze zijn niet voor het aktiekomitee maar er ook niet tegen. Onverschilligheid noemt dat maar sommige politieke groeperingen horen dat niet graag zeggen.

Tijdens de vorige vergadering van het RAK was er al gediskussieerd geweest over het al dan niet deficitair werken van de Sociale Raad. Toen was er ook een soort kompromis uit de bus gekomen dat het volgende inhield: Als de blokkering van de sociale toelagen er door zou komen dan zou de SoR proberen het alzo onstane tekort op de begroting (3 miljoen) trachten te dichten door ergens anders geld te zoeken. In geen geval zouden de gevolgen van zo'n tekort ten laste van de studenten gelegd worden door bijvoorbeeld prijsstijgingen in het restaurant. Om het gat te dichten zou aan de Raad Van Beheer gevraagd worden om 3 miljoen uit het niet-geaffekteerd patrimonium, een vetpotje dat nog geen vaste beschikking heeft, over te dragen aan de SoR. Indien de RvB dit niet zou doen dan zou de SoR op haar beslissing van vorig jaar, om geld te steken in het nog te bouwen zwembad (meer bepaald het sportkafetaria) terugkomen en het daardoor gewonnen geld gebruiken om het tekort bij te passen. Dit voorstel was enkel besproken en er was nog niet over gestemd.

Maar nu kwam het al dan niet deficitair werken van de SoR weer op de proppen doordat de voorzitter van de Aktief Linkse Studenten kwam aandraven met een reeds uitgetypt voorstel waarin de SoR. opgeroepen wordt om deficitair te werken. Daarop werd de hele diskussie van twee weken voordien nog eens overgedaan. ALS en MLB pleitten voor deficitair werken omdat op het einde van het jaar dan de gelden op zullen zijn en dat de studenten en het personeel, die door de prijsstijgingen die een logisch gevolg zijn van een defitaire begroting konkreet zullen voelen wat de regeringsmaatregelen inhouden, automatisch een algemene staking zullen beginnen. Maar als de SoR het tekort opvangt door de reserves aan te spreken zullen de studenten veel moeilijker te mobiliseren zijn. Indien de akties tegen de maatregelen niets zouden uithalen zou de SoR, als haar geld op zal zijn, toch nog snel 3 miljoen aan de RvB kunnen vragen. Dit is volgens ALS en MLB dus het uiteindelijke recept voor de revolutie.

De aanwezige SoR-leden, verscheidene onhafhankelen en de andere politieke groeperingen kantten zich tegen dit voorstel omdat het in werkelijkheid nooit zo zal verlopen als de ALS voorspelt. Indien de Sociale Raad deficitair werkt dan zal op het einde van het jaar de Raad van Beheer haar funkties overnemen. Dat betekent dat er misschien al prijsstijgingen zullen komen maar het is zeker niet zo dat op een bepaalde dag al het geld van de sociale sektor op zal zijn en dat dan "floep" alle prijzen zullen omhooggaan, dat er "zucht" geen geld meer is om de lonen uit te betalen en dat "pats" een heleboel personeelsleden zullen ontslagen worden, waarop dan volgens de ALS en het MLB studenten en personeel allemaal zullen beginnen staken. Neen, indien er deficitair gewerkt wordt zal de RvB op het einde van het jaar het beleid van de SoR overnemen en zachtjesaan proberen het deficiet weg te werken door prijsstijgingen en misschien ontslagen. Maar deze maatregelen zullen niet allemaal onmiddellijk doorgevoerd worden. De gevolgen van deficitair werken zullen pas in 1987 duidelijk worden want pas bij het opmaken van de balans zal men zien dat er in 86 te veel geld opgebruikt werd. De RvB zal dan moeten beziningen op de uitgaven van 87 maar deze bezuinigingen kunnen over een volledig jaar uitgesmeerd worden. Van een dag waarop al het geld op is zal dus geen sprake zijn. Dat betekent dat de "revolutionaire periode" van dewelke ALS en MLB dromen zeker niet op die manier gekreëerd zal worden.

Dit alles betekent echter niet dat de tegenstanders van het ALS-voorstel apriori tegen deficitair werken zijn. Deficitair werken kan volgens hen wel maar dan alleen op voorwaarde dat het gros van de studenten bereid is om door akties dit beleid te steunen. Voorlopig kan men volgens hen nog niet over al dan niet deficitair werken beslissen omdat nog niet geweten is welke mate de studenten bereid zijn om akties te voeren.

In het kort kwamen de twee standpunten er dus eigenlijk als volgt op neer: ALS en MLB willen dat de SoR deficitair werkt om zo de studenten gemakkelijker tot akties te krijgen. Het andere standpunt, onder andere dat van de op het RAK aanwezige SoR-leden houdt in dat er pas gedacht wordt aan deficitair werken als de studenten al volop en massaal aktie aan het voeren zijn.

Na een hevige diskussie over het hele probleem werd er gestemd. Eerst over het voorstel of het niet oportuun zou zijn om te wachten met de beslissing tot na 19 februari. Op 19 februari, gisteren dus, was er de bijeenkomst van het Nationaal Aktiekomitee, en uit het aantal aanwezigen kan dan van voor het eerst afgeleid worden hoeveel sukses de akties tegen de regeringsmaatregelen wel hebben. Dit voorstel om de beslissing nog enkele weken uit te stellen werd door 25 tegen 15 stemmen verworpen (1 onthouding). Onmiddellijk nadien werd het voorstel van de ALS met 25 stemmen en zonder tegenstemmen aangenomen. Er waren 16 onthoudingen.

Het RAK zal dus met het voorstel om deficitair te werken naar de Sociale Raad trekken, maar het lijkt weinig waarschijnlijk dat die er rekening mee zal houden aangezien het o.a. SoR-studenten waren die vonden dat de beslissing voorlopig nog moest uitgesteld worden.

Piet Grijns

Heer Krolpuyt en zijn-Dol mens

"Wij leven in duistere tijden!"
Tegenover een patronaat en een regering die enkel de sociale afbraak zien als remedie tegen de ekonomische recessie, ontbreekt momenteel een strijdvaardige arbeidersbeweging, die zich bewust is van haar kracht om een halt toe te roepen aan de politiek van inlevering en van afbraak van de demokratische rechten

Een arbeidersbeweging die kontesteert dat, om de priveewinsten van de kapitalistische ondernemers veilig te stellen, aan honderdduizenden het recht op arbeid en op een levenswaardig inkomen ontzegd wordt en wie werkt, zich moet "aanpassen": zijn leven schikken naar de noden van de onderneming en vooral geen eisen stellen. bek dichthouden

Een arbeidersbeweging die haar eigen oplossingen doordrukt in de richting van een uitbreiding van de zeggenschap van de werknemers en van de verandering van de doelstellingen van een ekonomisch systeem.

Het ontbreken van een dergelijke beweging heeft diverse oorzaken, maar de belangrijkste ligt wel in de bestaande arbeidsorganisatie in de bedrijven. De ondernemingen zijn zo gestruktureerd, dat zij het persoonlijk initiatief, de persoonlijke ontwikkeling van de werknemer en de mogelijke solidariteit tussen de werknemers onmogelijk maken, via hun hiërarchie, hun verdeling van het werk, hun loonpolitiek, enz...

Het hele beleid in een bedrijf is gericht op een maximum winst, een maximum rendement, en hiervoor moeten de werknemers zich onderwerpen aan de patronale regels, een onderwerping die de werknemers het geloof in zichzelf en in de kracht van eensgezinde aktie doet verliezen.

Voor de hand liggende eisen, voorstellen tot verandering, of oplossingen worden op den duur beschouwd als "onrealistisch", "onmogelijk". "De toestand is niet goed, maar het zou erger kunnen zijn."

De angst voor verandering installeert zich.

Sommige bedrijven gaan verder: hun doel is niet alleen dat de werknemers zich neerleggen bij de bestaande toestand, maar dat ze bovendien deze toestand als goed ervaren. Colruyt is er daar één van. Colruyt meet zich een imago aan van: "Wij zijn één grote familie, wij strijden allen, zowel werknemers als direktie, voor het zelfde doel tegen de boze buitenwereld (konkurrenten, vakbonden, wetten die het de werkgever moeilijk maken), bij ons heeft iedereen het goed. "Hier zijn geen meneren, meneer!", samen, als iedereen meedoet aan het "projekt Colruyt" kunnen we slagen."

Elk dokument, elk gesprek met een personeelslid is erop gericht dit imago te doen aanvaarden door het personeel. De geïnstitutionaliseerde leugen dus, want Colruyt verschilt in niets van de gewone kapitalistische onderneming. De (talrijke) cheffen zwaaien er de plak, het werk is evengoed hard en vaak afstompend, de lonen zijn laag.

Colruyt gaat dus om zijn maximum rendement te realiseren een stapje verder: het personeel moet zich vereenzelvigen met en houden van het bedrijf, zich echt ten dienste ervan stellen. Dit stapje verder betekent dat de persoonlijkheid van de werknemer moet veranderd worden. Wie niet "aangepast" is wordt gekraakt of gaat eruit, ongeacht zijn beroepsbekwaamheid.

De syndikale strijd op een dergelijk bedrijf is bijzonder moeilijk want hij moet eveneens gericht worden op het blootleggen van het beïnvloedingsmechanisme, op het doorprikken van het doordrongen familie-idee.

Het uitbreiden van de syndikale aktiemiddelen is daarom aangewezen. Vandaar het toneelstuk "Crolpuyt en zijn-dol mens", een visuele en gedramatiseerde voorstelling van hoe een "moderne" direktie het personeel benadert en er niet voor terugschrikt om persoonlijkheden kapot te maken.

Het verhaal gaat over Jaak, die het op zijn werk niet meer ziet zitten en een nieuwe horizon zoekt bij de heer Krolpuyt, een welvarend en beloftevol dol-menexploitant. Algauw moet hij echter vaststellen dat hij in dit bedrijf, waar naar de bewering geen meneren zijn en een stimulerende familiegeest leeft, allesbehalve met zijn gat in de boter gevallen is....

HEER KROLPUYT EN ZIJN-DOL MENS
6 MAART OM 20 UUR IN QD
ORGANISATIE V.O. EN VVS-SVB

Komeet

De EG wil de banden tussen universiteit en industrie nauwer aanhalen. Ze heeft daarvoor alweer een pulk initiatief genomen dat de naam 'COMETT' kreeg : Action Program of the Community in Education and Training for Technology. Konkreet wil men een uitwisseling verwezenlijken tussen mensen uit de industrie en mensen van de universiteit (studenten zowel als onderwijzend personeel), maar dan wel in Europese grote-orden : de uitwisseling zal steeds gebeuren naar een unief of bedrijf van een ander Europees land toe, dit alweer ter bevordering van de 'Europese geest' (cf. het ERASMUS-programma, zie elders in deze Moeial).

Studenten kunnen voor een tijdje (6 tot 12 maanden) als stagiair in een buitenlands bedrijf worden geplaatst. Het zal vooral om mensen uit de technologies-georiënteerde fakulteiten gaan, hoewel het initiatief tevens voor studenten uit de ESP (vooral management), Rechten, Kommunikatiewetenschappen interessante mogelijkheden schept. De bedoeling is uiteraard de universitaire opleiding met enige realistiese beroepservaring te vervolledigen.

Leden van het onderwijzend personeel kunnen ook een tijdlang naar een buitenlands bedrijf worden gestuurd, teneinde hun ervaring op het gebied van de industrie (en wel meteen in een Europese kontekst) te vergroten. Het valt evenwel te vermoeden dat een dergelijke uitwisseling steeds een wetenschappelijk onderzoeks-tintje zal hebben, en dat er daarom zal worden gezocht naar aansluiting bij een researchprojekt dat in een bepaald bedrijf in zwang is. Dat laatste geldt ook voor het derde luik van de uitwisseling : die van werknemers, managers en andere uit de bedrijven. Waarschijnlijk zullen ze maar naar een bepaalde onderwijsinstelling worden gestuurd als ze daar een graantje kunnen meepikken van een daar gebezigd onderzoeksprojekt dat voor hun bedrijf interessant is.

Wie zal dat alles betalen? Voor studenten schijnt er niet zo'n probleem te zijn op dat punt. De EG verstrekt beurzen van 3500 ECU (ong. 175 000 BFr). Tussen 1987 en 1989 zouden er 10.000 dergelijke beurzen worden uitgereikt. Voor leden van het OP ligt de zaak anders. Niet alleen zullen zij veel minder talrijk worden uitgewisseld dan studenten, verder wil de EG slechts 50% van die uitwisselingskosten dekken. Kunnen leden van het OP zomaar gemist worden op de unief? Nee natuurlijk niet. Daarvoor zien we ze veel te graag. Misschien kan men ze wel tijdens de akademische vakantieperiode op bedrijfs-pad sturen? De Franse Antillen maken toch deel uit van de EG, niet?

AV

AGENDA

DONDERDAG 20 FEB.
VRG: pleitoefening in Q (incl. receptie en boekenbeurs)
19u: Antwerpia: kaas- en wijnavond.
20u: On Golden Pond (org. KAT)

VRIJDAG 21 FEB.
15u: werkgroep Vrij Metselarij lokaal Vrij Onderzoek

MAANDAG 24 FEB.
9u45: studiedag gewetensbezwaarden: L210 (zie elders in de Moeial)
19u-21u30: schaakavond: Campina
20u: FILMS
Ordinary People (org. VUJO) in QC
The Wall (org. KEPS)
22u30: 3de jaar TW halfweg-TD

DINSDAG 25 FEB.
20u: Debat met K. Huysmans, totaalweigeraar, in 3B 201 (org. Vrij Onderzoek)
21u: zuippartij ten bate van Iverpatienten in Faculty (org. Haegeland)
23u: TD perskring

WOENSDAG 26 FEB.
20u: LVSV: gespreksavond in QD
ALS: Alternatieve (???) kantus in BSG-zaal
23u: TD ALS

DONDERDAG 27 FEB.
BSG wordt 130 jaar: Oberbayernfeesten met Billy als Franz Joseph Strauss
Aanvang om 19u met een receptie

VRIJDAG 28 FEB.
15u: werkgroep Vrijmetselarij in het VO-lokaal
20u30: kroegentocht Antwerpia

MAANDAG 3 MAART
19u: schaakavond Campina
20u: Raiders of the last ark: in QB (org. JVS)
BSK kantus

DINSDAG 4 MAART
19u: simulatiespel "de bewapeningsdynamiek" inschrijven 50 fr. bij Vrij Onderzoek

WOENSDAG 5 MAART
19u30: Vormingsvergadering rond regeerakkoord. (org.MLB in lok. 4F104)
20u: Groot Starwars debat met o.a. de rektor (org; Vredesweek)
19u30: Mad Max I en a view to a kill (org. Antwerpia)

DONDERDAG 6 MAART
20u: Toneel: Heer Krolpuyt en zijn-dol mens. QD (org. VVS-SVB en vo)
20u: Sexy Lingerieshow (org. VVV, Voyeurs van de VUB)
23u: TD Campina

VRIJDAG 7 MAART
Gallabal Solvay in Sheraton

BRUSSEL

ABSOLUTE KUNST

Om helemaal "in" te zijn, moet je tegenwoordig tenminste 3 titels van video-tapes kunnen noemen. En dan is het niet de bedoeling dat je er de catalogus van de videoshop op naslaat, nee, voor video-art moet je een inspanning leveren. Zoals bijvoorbeeld naar de meer artistieke video-clips van Talking Heads kijken en nadenken over "welke algemeen begrepen, want archetypische ideeën" zitten daar nu achter? Om het leed wat te verzachten, kan kollektief geconsumeerd worden, en misschien valt het allemaal nogal mee ook. Zoals bijvoorbeeld de voorstelling "Absolute Kunst" van Onafhankelijk Toneel in de Beursschouwburg. "Een video-expositie met video-vragen; van de toeschouwers wordt verwacht dat ze "een aantal moole boeken meenemen". Op 28 februari en 1 maart om 20u30. Goed door mekaar geschud, ben je dan klaar voor:

IS THIS ART?

als één van de vragen die opduiken bij de Moving Picture Mime Show uit GB, met een nieuwe portie absurde rituelen, "The Compleat Berk", waarover dit cryptogram: "Ancient Egyptians...-tapdancing windowboxes...BUT IS THIS ART?" 4,5,6,7,8 maart, om 20u30 in de Beursschouwburg.

KVS: 2de plateau

moeder van René Verheezen.

Moeder moet de wijde wereld in om een spel te spelen waarvan zij de regels niet kent. Die wereld blijkt echter bevolkt met mensen die van haar willen profiteren, of die teveel met zichzelf overhoop liggen om haar te kunnen helpen.
Moeders diepste natuur is: 'zorgen', en daar heeft niemand behoefte aan. Een vriendin probeert haar ogen te openen voor de werkelijkheid, maar de werkelijkheid is zo treurig dat moeder weigert, en in een waan vlucht.
tot 2 maart, elke wo, do, vrij en za om 20u30, zo om 15u. in het BKT, Kapellemarkt 8, 1000 Brussel.

CONCERTEN

QUILPAYUN, Ancienne Belgique, 27 februari.
YOOKO ONO, VUB, 28 februari
THAT PETROL EMOTION, Ballroom Ancienne Belgique, 4 maart.
JOHN SURMAN en ALBERT MANGELSDORFF, Le Travers, 6 maart.
MONTY ALEXANDER TRIO, Brussels Jazz Club, 7 maart.

HORA EST

Het uur is aangebroken dat ook de KVS zich van een dreigende atoomoorlog bewust wordt. 'N teken aan de wand? In elk geval moet je het geachte publiek niet te veel schokken, want volgens de goede traditie vernemen de personages het bericht tijdens een gezellig familiefeestje. Tot 16 maart in de KVS, Lakenstraat, 1000 Brussel.

24 feb.~ 5 ma. :

De Algemene Vergadering van de Verenigde Naties riep 1986 unaniem (!) uit tot 'Internationaal Jaar van de Vrede'. Dit initiatief komt zeker niet ongelegen. Hoewel er in Europa de laatste 40 jaar geen oorlogen meer werden uitgevochten, is oorlog en geweld als oplossing van konflikten een zeer verspreide methode op wereldschaal. Meewerken aan dit Jaar voor de Vrede is zeker niet uitsluitend weggelegd aan regeringen en officiële instanties. Ook de universiteiten als 'bakens van wetenschap en vrij denken' dienen hierin een rol te spelen. De VUB kende gedurende de afgelopen jaren het initiatief van de 'Vredesdagen' rond de datum van 1 maart. Ook dit jaar worden er diverse aktiviteiten op het getouw gezet.
Van verdere initiatieven in dit Jaar voor de Vrede zal de redaktie u zeker op de hoogte houden.

Het strategische defensie initiatief: Star Wars

Op 23 maart 1983 verbaasde president Reagan de Amerikanen door in een TV-rede zijn visie uiteen te zetten over een toekomst, waarin kernwapens overbodig en nutteloos zouden worden en waarbij het 'spook van de vergeldingsstrategie' de wereld zou uitgebannen worden. Door middel van een defensiesysteem dat gedeeltelijk in de ruimte gestationeerd wordt, zouden vijandelijke interkontinentale kernraketten onderschept worden vooraleer hun doelwit te bereiken.
Een blik op wat deze strategische defensie inhoudt kan inzicht geven in de militair-strategische en politieke kontekst van de Amerikaanse plannen. Strategische defensie kan gedefinieerd worden als : alle akties, operaties, preventieve maatregelen en wapensystemen die geintegreerd zijn in een verdedigingssysteem om degevolgen van een vijandige aanval of tegenaanval te beperken of te vermijden. Zulk een defensiesysteem houdt in : verdediging tegen raketten, onderzeeërs, bommenwerpers en ruimtewapens, inlichtingen verzamelen, vroegtijdige waarschuwing en bewaking, passieve verdediging en burgerbescherming.
DE strategische defensie zoals die door het SDI wordt voorgesteld heeft in eerste instantie slechts betrekking op één gedeelte, namelijk Interkontinentale Ballistische Raketten (ICBM).

Overzicht van de evolutie van het idee van een strategische defensie

In tegenstelling tot wat vaak gedacht wordt, is het huidige plan geen nieuw idee. Sinds 1957 volgen projekten mekaar op. Dus, in felte sinds de mens zijn eerste stappen in de ruimte zette, wordt er gedacht en gewerkt aan raketafweersystemen. Sedertdien kunnen we een 3-tal fasen onderscheiden. Een eerste fase begon vlak na de Sputnik-shock, met de ontwikkeling van het NIKE-ZEUS programma, maar dit werd door Robert McNamara afgevoerd ten gunste van de uitbouw van offensieve wapensystemen. Een tweede fase begon in 1966 met het SPRINT-SPARTAN programma, dat in hoofdzaak als een BMD-systeem tegen Chinese ICBM bedoeld was. Ook dit systeem werd door McNamara beperkt omdat het goedkoper en efficienter zou zijn om de ICBM uit te rusten met verschillende nuklealre ladingen. Door politieke druk vanuit het Pentagon en het Congress, werd toch een minimaal raketafweersysteem ontwikkeld : het SAFEGUARD-systeem, gevestigd in Noord-Dakota. In het kader van SALT werden in 1972 en 1974 het aantal ABM-basissen beperkt tot 1 met max.100 raketten. In oktober 1975 werd dit raketafweersysteem operationeel, maar nog in dezelfde maand schrapte het Congress de middelen ervoor en werden de SPRINT en SPARTAN-raketten ontmanteld. Al deze ABM-systemen beschikten en beschikken over nuklealre kernkoppen.
Na het einde van SAFEGUARD in 1975 luidde president Carter in 1977 de derde fase in : door de modernisering van de offensieve Sovjet-kernmacht en door de toenemende kwetsbaarheid van de Amerikaanse ICBM's werden door de administratie opdrachten gegeven om nieuwe mogelijkheden te onderzoeken, waarbij moest gebruik gemaakt worden van de vooruitgang van de technologie. Bij dit laatste werd voornamelijk gedacht aan niet-nuklealre varianten op de bestaande ABM-systemen (Anti Ballistic Missile : om binnenkomende ballistische raketten uit te schakelen).
Toen reeds werd duidelijk gesteld dat voor de endo-atmosferische interceptie gebruik moest worden gemaakt van "exotische" wapensystemen zoals laser- en deeltjesstraalwapens. Verschillende BMD-onderzoeksprogramma's liepen reeds tijdens de Carterperiode, en werden ververgezet door de Reagan-administratie. In 1982 kwamen ook buitenparlementaire voorstellen voor nieuwe systemen, zoals het HIGH FRONTIER-projekt van de ultrakonservatieve Heritage Foundation.
De 23-maart rede van Reagan betekende dus in felte een politieke en finaciele ondersteuning van een reeds aan de gang zijnde wapentechnologische evolutie. Een ander belanrijk aspekt van die toespraak was, dat voor het eerst een Amerikaans president zich in het openbaar uitliet over een zich wijzigende strategische konceptie : de bestaande afschrikkingsdoktrine zou vervangen worden door een overlevingsdoktrine waarbij strategische defensie de hoeksteen van het militair strategisch beleid zou worden.
In zijn strategische dimensie is het SDI een aanduiding van een zich wijzigende strategische visie bij de militaire en politieke besluitvormers in de USA, temeer omdat er van uitgegaan wordt dat het raketafweersysteem eveneens door de bondgenoten van de USA zou worden overgenomen, zodat de strategische wijziging een globale dimensie krijgt.

De Russische ontwikkelingen op het gebied van een strategische ruimtedefensie

Bijna tegelijkertijd met de ontwikkeling van de Interkontinentale raket (ICBM) ontstond in het begin van de jaren 50 het idee van een Sovjet-rakettendefensie. Dit was vooral een uitdrukking van het verlangen naar een effektieve verdediging van de Russische natie. Laten wij niet vergeten dat de USSR als geen ander land onder WO2 geleden heeft. Het was echter ook een uitdrukking van de toen bestaande militaire toestand. Reeds vroeg werd onder de (al dan niet fiktieve) dreiging van de Amerikaanse bommenwerpers gewerkt aan een luchtverdedigingssysteem.
Een toespraak van de minister van Defensie, maarschalk Malinovskiy (1959), waarin de nadruk werd gelegd op de noodzakelijkheid van een uitgebreide lucht- en rakettenverdediging was een eerste publieke hint naar een specifiek Sovjetprogramma voor een rakettenverdediging.
Vanaf oktober 1962 begon zich rond Moskou duidelijk een ABM-systeem te vormen. De vastberadenheid waarmee de S.U. dit systeem ontwikkelde valt wellicht te verklaren door haar geloof dat een effektief ABM-systeem het land in staat zou stellen zichzelf te beschermen tegen een vernietigende Amerikaanse aanval en dat het niet meer moest vertrouwen op een systeem van wederzijdse afschrikking.
Amerikaanse experten verkondigden echter dat dit systeem niet opgewassen zou zijn tegen een massale aanval : de radars waren gemakkelijk te satureren door ze met meer doelwitten te konfronteren dan ze in felte aankunnen. Door de invoering van MIRV's (meervoudige kernkoppen op één ICBM) was dit voor de Amerikanen relatief gemakkelijk. Daarnaast bleek het systeem erg gevoelig te zijn voor fopobjekten (zoals linten zilverpapier) en dat, ondanks de ringvormige aanleg, niet alle aanvalstrajekten gedekt waren. Als gevolg van deze desillusie hoorde men steeds minder optimistische tonen uit Moskou omtrent het ABM-systeem en rond '68 vielen de werken aan dit 'GALOSH'-systeem zo goed als stil. In 1972 tekenden USSR en USA het ABM-verdrag waarin men een strenge beperking van rakettenafweersystemen overeenkwam. In het begin van de jaren 80 begon de USSR aan de modernisering van het GALOSH-systeem rond Moskou. Dit is nu het enige operationele systeem ter wereld tegen ballistische tuigen, maar het is zelfs geen ernstig obstakel voor de beperkte kernmacht van Fransen en Britten.
Experten uit de USA zijn er zeker van dat zij een voldoend aantal kernkoppen - onafhankelijk van mogelijke Sovjet-verbeteringen - door het systeem kunnen loodsen. Daarenboven beschikken de Russen nog niet over de nodige supercomputers en de software (programma's) die nodig is om een komplexe verdediging tegen een massale kernaanval in een korte tijdspanne te sturen.

Samenvattend kunnen we zeggen dat de Sovjets inderdaad aan een strategische defensie van hun land werken. Dit defensiesysteem bestaat uit verschillende komponenten zoals het luchtverdedigingssysteem, het ABM-systeem te Moskou, enz. Ze zijn momenteel iet efficient genoeg om een afdoende bedreiging te vormen voor het strategische evenwicht.
Gedwongen als het ware door de interne logica van de bewapeningswedloop zal de Sovjetunie als reaktie op Star Wars (SDI) warschijnlijk met een eigen aangepast plan op de proppen komen. Alleszins onvermijdelijk zullen tegenmaatregelen zijn die als doel hebben het Amerikaanse ABM-systeem te misleiden. De USA ondernemen trouwens nu al gericht onderzoek naar maatregelen die een eventueel Russisch BMD-systeem moeten misleiden.
Regeringsfunktionarissen uit de VS vrezen dat zowel de Russische ontwikkelingen als het SDI eerder een offensief/defensieve wapenwedloop en een meer vijandige relatie tussen de twee grootmachten zullen scheppen dan de beloofede wederzijdse bescherming.

De Bewapeningswedloop

Indien SDI niet tijdig gestopt wordt dan zou het kunne dat de Russische reaktie al zo ver gevorderd is dat een stopzetting ervan zo goed als onmogelijk wordt. Sinds 1966 werkt men in de USSR-defensieplanning met 20-jarenplannen. In 1986 zullen op het 27ste partijkongres de beleidslijnen tot het jaar 2005 vastgelegd worden.
De ontwikkeling van een defensiesysteem is ook in de SU een onderwerp voor hevige diskussie tussen 2 groepen : de konservatieven die een

Toulouse-Lautrec

In Frankrijk in zijn eigen tijd verguisd, kon Toulouse-Lautrec wél in Brussel, en met het nodige succes tentoonstellen. Dat was in 1888, op het Salon van de Twintig. Het is nog niet helemaal duidelijk welke werken er precies naar de Passage 44, Kruidtuinlaan, komen, maar de gevarieerde produktie van Toulouse Lautrec laat zeker een boeiende tentoonstelling toe. De sfeer van de Moulin Rouge, in betere dagen: tot 13 april, dagelijks van 11u30 tot 18u30 in de studio van de Passage 44. Gratis toegang

Persbericht
YOKO ONO,28 februari

Yoko Ono, een levende legende, ontsteekt steeds, zowel bij haar fans als bij haar verwensers, heftige discussies. Dit jaar doet ze op haar Europese toernee Brussel aan, tevens het jaar waarin ze de 20ste verjaardag van haar beruchte relatie met John Lennon viert.
Ze werd geboren in 1934 te Tokio, maar verbleef in New York. In de avantgardekringen, waar destijds dadaïstische, metafysische en poëtische tendensen opgang maakten, verwierf Ono enige bekendheid. Yoko en John, liefde op het eerste gezicht, zijn van dan af niet meer te scheiden. Hun verhouding drukt een stempel op het werk en moreel van de Fab Four, waarvan de film "Let It Be" een goed voorbeeld geeft. Fans en historici hebben de relatie tot op het bot ontleed en wij gaan ons niet wagen aan een conclusie. Er is sprake van een wederzijds vampirisme: wat zou er gebeurd zijn met John Lennon indien Yoko niet bestond?
Vanaf de jaren '70 waarschijnlijk onder de invloed van zijn vrouw die hij huwde in Gibraltar, wordt John tot boegbeeld van de pacifistische beweging gebombardeerd. Men herinnert zich wel de 'Happenings' zoals de 'Bed-in' te Amsterdam, waar het koppel joernalisten over heel de wereld aan hun bed uitnodigde.
Yoko en John dweilden daarna samen de poppodia af met "Ballad of John and Yoko", "Give Peace a Chance" en speelden op het rockfestival van Torronto. En dan treedt John solo op, of liever met de Plastic Ono Band. Op de B-kant van "Live Peace In Torronto" horen we de eerste muzikale pogingen van Yoko, eerder een 'primal scream' dan Liverpoolse pop. Men voelt de nakende scheiding van de Beatles.
Buiten onsterfelijke klassiekers als "Imagine", maakt hij samen met Yoko concept LP's zoals "Unfinished Music" en "Wedding Album". Na "Rock 'n Roll" in 1975 en de verkrijging van zijn visum voor Amerika, wijdt hij vijf jaar aan het geluk van zijn eigen gezin en de opvoeding van Sean. De lange stilte rond het beroemde koppel wordt gebroken door "Double Fantasy. Vrijwel onmiddellijk daarna wordt John doodgeschoten door een jonge psychopaat, David Chapman, onder de ogen van Yoko en aan de voet van de Dakota Building.
Drie maanden na het tragische gebeuren, neemt Yoko de plaat "Walking On Thin Ice" op en de LP "Season Of Glass". In 1982 verschijnt "It's Alright", gevolgd door de compilatie LP "Everyman Has A Woman", waarvoor ze een beroep deed op uitstekende componisten zoals Elvis Costello. In 1985 onthulde ze een gedenkmonument 'Strawberry Fields' in Central Park te New York; een meditatieplek in de vorm van een traan en opgedragen aan de vreden en aan John. Tenslotte kwam in december laatstleden haar LP "Starpeace"uit met als thema "I Love You Earth", waaraan Sly Dunbar, Bernie Worell, Robbie Shakespeare en Nona Hendryx, onder leiding van Bill Laswell, hun medewerking verleenden.
YOKO ONO, Vrijdag 28 februari 1986, 20u30, Auditorium Q op de VUB. Tickets kosten 500fr, reservaties : Ancienne Belgique (02/5125986), VUB (02/6412325) en usual recordshops.

CODB

Vredesdagen te V.U.B.

harde lijn tov het Westen voorstaan en de hervormers die vooruitgang zien door dialoog.
Tot voor kort waren de konservatieven, met Tsjernenko, aan de winnende hand. Dit resulteerde in een verhoging van het defensiebudget voor 1984 met 12% (vanaf 1976 waren verhogingen van slechts 2% gebruikelijk). Voortzetting van SDI zal de konservatieven wind in de zeilen geven. Ze zullen er dan waarschijnlijk in slagen om een eigen 'Starwarski-systeem' door te drukken. Dergelijk signaal kan in het Westen enkel bedreigend overkomen. Het Amerikaanse Congress, dat een remmende funktie op SDI kan hebben door de fondsen te blokkeren, zal zich waarschijnlijk gedwongen zien het SDI-budget goed te keuren. Tot nu toe waren meldingen (al dan niet fout) van Russische inspanningen op bepaalde defensievlakken een doorslaggevende faktor om een programma goed te keuren (denk aan de rakettenkloof uit de jaren 60, derechtvaardiging voor SDI).
Maar er is meer!
Veronrust door de Sovjetontwikkelingen zal ook in Europa de druk toenemen om toch maar voort te doen met SDI en er zelf aan deel te nemen. Niet alleen zou dergelijk defensiesysteem voor Europa futiel zijn, maar ook erg duur.

Europa en het Strategisch Defensie Initiatief

Van in het begin werd door de Amerikaanse president duidelijk gesteld dat SDI een zaak was van de USA èn haar bondgenoten. Maar er was ook meteen twijfel bij de defensieplanners over de reaktie van vooral die Europese landen. Hier stelde zich voor hen het probleem : hoe dit het beste 'verkopen' aan de bondgenoten? Het antwoord was : als een technologisch onderzoeksprogramma waarmee technologische overdracht en arbeidsplaatsen gekreëerd worden. Duidelijk twee gevoelige punten voor de Europese beleidsverantwoordelijken. Zo'n voorstel laat SDI overkomen als een probleem van technologiebeleid en ekonomische keuze, en niet als een militair-strategisch en politiek probleem, wat een meer fundamentele diskussie erover vermijdt.

Slotbeschouwing

De wijziging in het Amerikaanse strategische veiligheidsbeleid moet gezien worden in het kader van het veranderde internationale politieke klimaat sinds 1980. De konfliktvelden tussen de 2 grootmachten hebben zich zowel in de diepte als in de breedte uitgebreid. Men spreekt dan ook van een tweede Koude Oorlog.

Aan deze gespannen situatie ligt de totale andere visie op de internationale politiek ten grondslag, die de Amerikanen tentoonspreiden. Ontspanning wordt door hen gezien als het toegeven van zwakheid in een politieke arena waar het recht van de sterkste heerst. Naast deze faktoren speelt ook de binnenlandse oppositie een rol in de huidige strategische beleidsvorming. In de definiëring van haar nieuw strategisch initiatief wordt steiselmatig gebruik gemaakt van ideeën en termen van de Amerikaanse vredesbeweging.
In het betoog voor SDI wordt steeds weer verwezen naar de onmenselijkheid en de immoraliteit van dehuidige wapens. Om nukleaire wapens overbodig te maken wordt een defensieve strategie voorgesteld. Op deze wijze slaagde president Reagan erin om de groelende Amerikaanse 'Freeze'-beweging een ontwapenende slag toe te dienen. Eveneens schept hij een nieuw kader, een zogenaamde 'strategische architektuur' waarbinnen haar Koude Oorlogspolitiek een nieuw en gemakkelijker accepteerbaar imogo verkrijgt.
De hoofdvraag bij dit alles is in welke mate het hier gaat om een daadwerkelijke strategische keuze en of het misschien een ideologische zet is van de Reaganadministratie om haar huidig defensiebeleid te legitimeren. In dit verband is het nuttig om het analytische onderscheid te maken tussen een deklamatorisch strategisch beleid en een nukleaire doelwitstrategie. Tot nu toe zijn er geen aanwijzingen in het Amerikaans veiligheidsbeleid dat SDI ook tot een daadwerkelijke wijziging in denukleaire strategie zal leiden. Wat ons kan doen besluiten dat de betekenis van SDI tot nu toe beperkt is gebleven tot een officiële rationalisatie voor budgettaire- en andere militair-politieke keuzes en dat het een aanleiding is tot een publiek debat over het strategisch beleid. Maar het SDI en de defensieve strategische opties hebben niets te maken met de wijze waarop de USA in een periode van krisis of konflikt van haar nukleair potentieel gebruik zal maken.
Samenvattend kan tot slot gesteld worden dat president Reagan met zijn beslissing om een grootscheeps en duur militair-technologisch programmma in te zetten een bijkomende basis gekreëerd heeft voor een eigen dynamisch wapentechnologisch innovatieproces, waarvan de kumulatieve invloed op de militaire strategie nog niet volledig te overzien is.

(Uit: "Het Amerikaanse Strategische Defensie Initiatief" en "De Sovjetunie : op weg naar een ruimtedefensiesysteem?" door R.Berloznik, Centrum voor Polemologie en G.Riems, VAKA-VUB.)

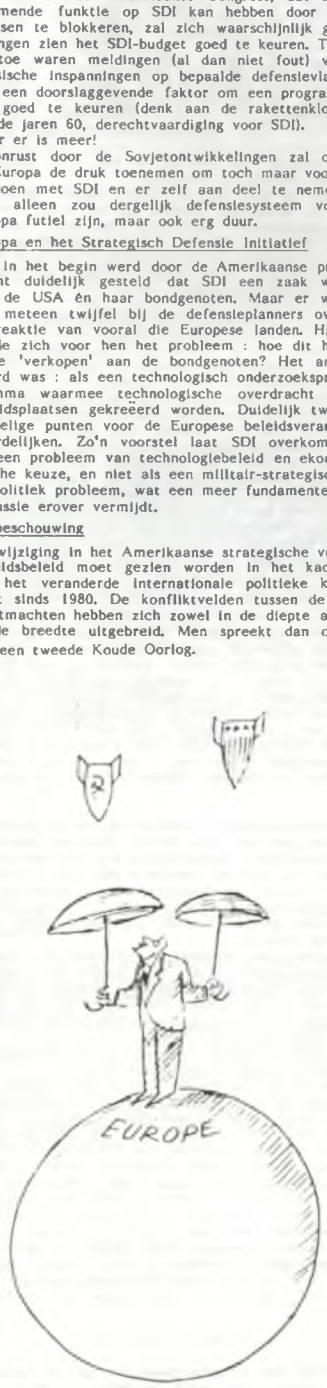

De Militaire Dienstplicht

De regering heeft problemen, dat is duidelijk.
Niet alleen kampt zij met de economische crisis, maar nu ook al met een 'demografische crisis'.
Jawel, het Belgenvolkje sterft uit (aantal geboortes in 1961: 158.431; '71: 141.427 en 1978 nog slechts 122.592).
Dat is eigenlijk niet zo erg, ware het niet dat er in de naaste toekomst niet meer voldoende Belgen zullen gevonden worden om dit verdrietig landje te verdedigen. (= dienstplichtigen)
Laten we het wat mathematischer bekijken: de minister van Landsverdediging, ridder Xavier De Donnea, stelt dat in 1986 95.742 militairen nodig zullen zijn om de taken, die het gevolg zijn van het NAVO-lidmaatschap en de verdediging van ons grondgebied, te vervullen.
Daarvan moeten er 50.135 functies opgevuld worden op het niveau "troep", dwz. door dienstplichtigen (miliciens) en tijdelijke vrijwilligers.
Nu wou men enkele jaren geleden overgaan tot de profesionalisering van ons leger. De dienstplichtigen zouden zoveel mogelijk vervangen moeten worden door vrijwilligers. Derhalve voorzag het plan Van de Boeynants in een aanwerving van 36.450 vrijwilligers; bleven dus nog 13.685 functies over voor miliciens. Zover is het echter nooit gekomen.
Omwille van financiële redenen (de crisis, weet u wel) zullen er nog slechts 28.200 functies bekleed worden door vrijwilligers. (Op middellange termijn wil men het aantal vrijwilligers reduceren tot 25.000).
Met als gevolg dat men bij de 13.685 functies, die zouden moeten vervuld worden door 20.528 dienstplichtigen (omdat miliciens slechts 8-10 maanden dienen, heeft men er per jaar, dus meer nodig dan het aantal functies), nog 8.250 functies (36.450-28.200) moet tellen. Al met al heeft men ongeveer 41.100 miliciens nodig.
Het contingent dienstplichtigen wordt voor 1986 geschat op 38.900 man.
Er is dus een tekort aan dienstplichtigen, volgens de minister.
Dat is ook zo, tenminste als men niet wil sleutelen aan het aantal legertaken, die België moet vervullen.
Uitgaande van die praemissen zijn er eigenlijk maar 2 mogelijkheden, ofwel verlengt men de dienstplicht, ofwel raakt men aan het aantal vrijlatingen, vrijstellingen en ontheffingen (of een combinatie van de twee).
Dit laatste wil vooral de CVP niet, wellicht om electorale redenen.

Voor de gewetensbezwaarden heeft de verlenging van de dienstplicht met 2 maanden nog ergere gevolgen dan voor de miliciens: de duur van de dienst bedraagt immers 1,5 maal de duur van de legerdienst in België voor de gewetensbezwaarden die hun dienst bij de Civiele Bescherming of in de verzorgingssektor vervullen en het dubbel van de legerdienst in België voor de gewetensbezwaarden die hun burgerdienst in de socio-culturele sector vervullen.
Dan wordt dan respectievelijk 18 en 24 maanden als dienstijd.
Daarnaast bepaalt het regeerakkoord dat de gewetensbezwaarden enkel voor maatschappelijk nuttige taken mogen aangewezen worden. Dit suggereert dat men van mening is dat er momenteel gewetensbezwaarden zijn die geen maatschappelijk nuttige taken vervullen. Nochtans worden gewetensbezwaarden enkel toegewezen aan instellingen die door de staat of andere openbare besturen worden gesubsidieerd. Die subsidiëring is een bewijs van het maatschapelijk nut.
Dit deel van de regeringsverklaring lijkt geïnspireerd te zijn door de conservatieven in de regering (en dan vooral vanuit PRL-hoek), wie het statuut van gewetensbezwaarden al lang een doorn in het oog is.
Of met de woorden van minister Gol (De Morgen: "Dat gewetensbezwaarden hun situatie misbruiken om pacifistische betogingen te organiseren, zal voortaan niet meer mogelijk zijn".
De bijkomende bepalingen uit het regeerakkood ("Tegelijkertijd zullen de vorming, de taken en het statuut van de dienstplichtige verbeterd worden.") zijn, alhoewel lovenswaardig, een lachertje.
Deze passage komt vrij ongeloofwaardig over als men bedenkt dat de hervorming binnen landsverdediging juist omwille van besparingsredenen doorgevoerd worden.
Ondanks dit troostprijsje, grootmoedig toegekend door de regering, is het diezelfde regering toch niet ontgaan dat al deze maatregelen ten nadele uitdraalen voor de dienstplichtigen, vooral in vergelijking dan met hun confraters die geen dienst moeten vervullen.
Vastbesloten, om naar goede democratische gewoonte, deze discriminatie goed te maken kwam de regering op een geniaal idee: HARMONISATIE!
Wat dit betekent zal je wellicht niet onbekend zijn; daarover verschenen er al herhaaldelijk artikels in dit blaadje.
Gezien al die miserie die op ons jongeren afkomt, is het meer dan natuurlijk dat er eens een aantal vragen gesteld (en hopelijk beantwoord) worden. Waarom blijven de beleidsverantwoordelijken vastklampen aan de huidige legergrootte? Een landje als België, met een krimpende bevolking en economische moeilijkheden, kan zich een dergelijk leger misschien niet (meer) veroorloven. (Het Ministerie van Landsverdediging gaat er trouwens prat op dat België procentueel het meeste bijdraagt tot de NAVO, waarvoor is dat allemaal nodig?) Waarop steunt eigenlijk die grootte (tot nu toe werden er nooit cijfers daarover gepubliceerd, omwille van "veiligheidsredenen".)?
Alhoewel we nu toch al stilstaan zouden we moeten weten dat militaire oplossingen voor een in wezen politiek conflict (Oost-West tegenstelling bijv.) niet bestaan, blijven we maar investeren in die waanzin, ten koste van heel wat sociale voorzieningen.
Oolt zei eens iemand: "Als je, om je te verdedigen tegen een ander, alles opgeeft wat je onderscheidt van die ander, waarom moet je je dan nog verdedigen?".

Studiedag gewetensbezwaarden, 24 feb. vanaf 9u45 in C210.

AGENDA VUD VREDESDAGEN

OP MAANDAG 24 FEBRUARI

STUDIEDAG OVER :"De actuele situatie van de gewetensbezwaarden."

De herrie om de koninklijke besluiten, die zowel de erkenning van de instellingen als de toewijzing van de gewetensbezwaarden hieraan regelen, was nog maar net vergeten of daar daagde al de recente regeringsverklaring op, waarin o.a. stond :

> De dienstplicht ... word(t) hervormd. ...
> Tegelijkertijd ... zullen de gewetensbezwaarden uitsluitend voor maatschappelijk nuttige taken worden ingezet."

De 'hervorming' bestaat uit een verlenging van de dienstplicht met een duur van 2 maanden. Gewetensbezwaarden lopen dus het gevaar om 3 tot 4 maanden langer te mogen kloppen. Alsof dat nog niet voldoende was, wil men de gewetensbezwaarden enkel nog inzetten voor maatschappelijk nuttige taken (sic.) of met de woorden van Gol :"Dat gewetensbezwaarden hun situatie misbruiken om pacifistische betogingen te organiseren, zal voortaan niet meer mogelijk zijn."

Omdat wat meer uitleg op zijn plaats is wordt een studiedag georganiseerd. Tevens wordt de aandacht gericht op wat er leeft in enkele gewetensbezwaardenkomitees, alsook op de positieve bijdrage diegewetensbezwaarden voor gewetensbezwaarden in andere landen kunnen hebben.

Deze studiedag gaat door op 24 februari 1986 N.C. op de Vrije Universiteit Brussel, Pleinlaan 2, 1050 Brussel.

9u45 : "Recente ontwikkelingen i.v.m. het statuut."
Door Jan Rutgeerts.
Lokaal I.210

14u : 3 simultane werkgroepen :
"Sociale situatie van de gewetensbezwaarden."
Lokaal 3B215

"Gewetensbezwaarden en de vredesbeweging" met Sam Biesemans (U.C.OV.) en Hans Weening (Quaker).
Lokaal 5C402

"Gewetensbezwaarden in Oost-Europa" met medewerking van Luc Dellens en Bruno Coppieters. Lokaal 4B306.

17u : Plenaire vergadering. Bespreking van de resultaten uit de werkgroepen.
Lokaal L 210.

Simulatiespel "De bewapeningsdynamiek op dinsdag 4 maart om 19u. in lokalen van Vrij Onderzoek en De Moeial.

Deskundigen zullen u alle regels die gelden voor de bewapeningswedloop uit de doeken doen. Onder het motto : "Doe zelf eens mee aan de bewapeningswaanzin en ontdek het plezier, alsmede de angsten die de leiders van een grootmacht meemaken" wordt je ondergedompeld in het moeras van de besluitvorming en de bureaukratie van een supermacht. Amusement wordt hier verpakt als een keiharde thriller. Voorinschrijving dringend gewenst, wegens beperkte plaatsen, via Studiekring Vrij Onderzoek, Pleinlaan 2, 1050 Brussel, telefoon 02/6412328. Deelname 50 fr. per persoon

Groot Star-Wars debat op woensdag 5 maart in aula-VUB om 20u.

Vanwaar komt het idee voor een Strategic Defense Initiative (beter bekend onder de naam Star Wars)? Wat zijn de politieke en militaire achtergronden voor dit projekt? Is Star Wars haalbaar en wenselijk?
In het panel zitten volgende personaliteiten. :
O.Steenhaut, rektor VUB,
kol. Hollants-Van Loocke, Koninklijk Hoger Instituut voor defensie,
Bernard Tyttens, S.P.,
Robby Berloznik, Centrum voor Polemologie-VUB,
en een vertegenwoordiger van de PVV, Europees parlementslid Karel De Gucht.
Moderator is H. Corijn, voorzitter van de Raad van Beheer van de VUB.

De kunst der cocktail

Pierre Culinaire aan de drank

Gastronomisch genoegen is steeds tweeledig. Eten op zich is aardig - maar men krijgt er dorst van.
Een onvolprezen gastronomische kunst, is ook die, die erin bestaat diverse (alcoholische) drankjes tot een magistraal geheel te mengen, roeren of schudden - er zijn dan al veel mislukte béarnaise-sauzen, er zijn nog veel meer mislukte Margarita's, Manhattans en Sidecars.
Van ATHOLL BROSE tot ZOMBIE, Pierre Culinaire in deze Moeial over De Kunst der Cocktail.

(Illustratie: Peyo)

Over de origine van het woord "cocktail" bestaat heftige discussie - of het nu met braspartijen na spannende hanengevechten (cock-tail is hane--staart) te maken heeft, of met Xoctl, de dochter van de Mexicaanse admiraal, die haar vaders Amerikaanse vrienden steeds verrukkelijke drankjes brouwde, of met die dokter uit New Orleans, die zijn gasten aperitief uit eierdopjes (in het Frans, "cocquetiers") serveerde, laat ik maar in het midden. Feit is, dat cocktails in onze hedendaagse, sterk alcoholgerichte maatschappij zéér geapprecieerd worden.
Een goede cocktail brouwen is heus zo moeilijk niet, als u zich maar aan een aantal basisregels houdt - iets waartoe weinig (zelfs professionele) cocktailbrouwers in staat schijnen te zijn, jammer genoeg. Op beschaafde bals (dààg, VRG/Farma) wordt u dezer dagen ook al de onnoemelijkste rotzooi in uw glas gegoten.
Als u even goed naar mij luistert bent u tegen het eind van dit artikel in staat al deze knoeiers ver achter u te laten, en uw gasten in de toekomst keer op keer te verrassen met ongewone en bijzonder smaakvolle drankjes.
Wat u erin giet, waar u het in giet, hoe u het erin giet, wat er uiteindelijk uitkomt, en hoe u de gevolgen van het teveel in uzelf gieten van het eindresultaat te boven komt - geen aspect van het cocktailwezen blijft onbesproken. Dank u, Pierre.

1. DE INGREDIENTEN

U kunt uiteraard een cocktail brouwen met motorolie, bietensap en terpentijn. Gezien u wellicht een heel redelijk mens bent, beperk ik mij hier echter, tot de 12 meest voorkomende cocktailingrediënten, die enige uitleg zouden behoeven. Wat ijs en sinaasappelsap is, weet u zelf ook wel.

ANGOSTURA
In 1824 stelde Dr. Siegert uit Venezuela dit bizar en hoogalcoholisch kruidendrankje op punt, dat vandaag in Angelsaksische landen zeer op prijs gesteld wordt als smaakbrenger voor talloze cocktails : drie druppeltjes en het typische bittere smaakje is alomtegenwoordig.
Het Britse Rijk is aan dit goedje ten onder gegaan, daar de eenzame kolonialen zich te pletter zopen aan PINK GIN, ijskoude gin, met soda en een scheutje Angostura - een affreus brouwsel, trouwens.
Angostura is nogal duur, en helemaal niet fundamenteel voor de beginnende huisbar. Tenzij u weemoedig met een tropenhelm rondloopt.

CHAMPAGNE
La vie est nulle, sans bulles - dat wist men in Frankrijk al lang voor de Spa-reclame. Wat is verkwikkender dan dartelend bobbelende beletjes in uw glas?
Champagne leent zich wonderwel tot een aantal cocktails, maar het is en blijft natuurlijk zonde om gemilleisimeerde KRUG in sinaassap te verzuipen - voor de huis-, tuin- en keukencocktail zorgt Franse, Duitse, Italiaanse of Spaanse schuimwijn voor betaalbaar bubbelgenot. Voor een 200 fr koopt u zich reeds een zeer behoorlijke fles, maar let wel : geen zoete troep, steeds droge schuimwijn gebruiken. Brut, dus.

COGNAC
Voor sommige mensen is wijn het einde, voor cognacdistilleurs slechts het begin : zij koken wijnen uit de Cognacstreek (even benoorden Bordeaux) verder uit, gieten het resultaat in een serieuze eiken ton, gaan een jaar of tien op vakantie, roeren bij hun terugkeer de inhoud van een paar vaten dooreen, en vollà : cognac, het gloedvolle en enigszins stugge drankje, dat men doorgaans lauw bij de koffie drinkt.
Verruimt echter uw horizonten : cognac past ook wonderwel in een aantal cocktails. Ook hier geldt, gebruik geen REMY MARTIN VSOP (kunt u waarschijnlijk toch niet betalen, haha), een goedkoper alternatief doet het even goed. Goedkoop is uiteraard relatief - onder de ca. 450 fr vindt u niets wat de naam Cognac met trots draagt. Niet mijn schuld, de distilleur moet ook op reis, en veel, zoals ik u uitgelegd heb. Probeer in afwachting de huisbar van papa 'es, een fiesje meer of minder...

COINTREAU
Een modedrankje vandaag, maar al zo oud als de straat. Laat derderangsbrandewijn een paar maand met sinaasschillen en wat kruiden in een ton sudderen, en u bent er ongeveer.
Smaakt als Grand Marnier, zoet met een bitter wrongetje, is op zich geen kloten waard (mijn opinie), maar geeft - mits oordeelkundig gemengd of geschud - opmerkelijke cocktails.
Derhalve, ondanks nogal prijzig (kleine 400 fr), elementair.

GIN
Het dankbaarste drankje, om in cocktails te verwerken - levert een stivige tic alcohol en een bijzonder aangenaam droog tintje. Hollands recept, oorspronkelijk gedacht als geneesmiddel (universiteit van Leiden, ca. 1560), geadopteerd en gepopulariseerd door de Engelsen - dankt zijn smaak aan het gebruik van jeneverbessen in het distillatieproces.
Van de talloze goede ginmerken (Booth's, Tanqueray, Beefeater, Gilbey's) blijft GORDON'S (ca. 370 fr), die de meest geprononceerde smaak heeft, verulit de beste.

PISANG AMBON
Een verzopen snoepwinkel, maar een modedrankje (nog eentje), beetje op zijn retour nu.
Gifgroen (E 102, E 131), plakkerig, op bananenbasis, vaag Indonesisch van origine, en niet te drinken. Als u echt wil, kap er witte wijn of sinaassap bij.
Gezien het succes van het goedje, heeft de originele Pisang Ambon (ca. 330 fr) er sedert enige tijd een schare imitatoren bij : Pisang Alang, Pisang Darang, Banana Banda en nog een paar, alle goed 100 fr goedkoper - denk voor eens aan uw portefeuille, uw maag gaat er toch aan.

RUM
Een goede landbouwer laat niets verloren gaan - zo wordt het afval, dat overblijft na het halen van suiker uit riet, al sedert mensenheugnis door de Caraïbische bevolking tot rum gestookt.
We onderscheiden twee soorten : de kleurloze, tot roem gebracht door meneer Bacardi - zacht, maar eerder wee van smaak - de basis van menige cocktail, en de lichtbruine, veel voller van smaak (goele lijkt nogal op whisky), die zijn kleur uit de vaten haalt, waarin de rum ligt te rijpen.
Een degelijke fles blanke rum voor cocktaildoeleinden (Bacardi, St. James, Negrita) kost u dezer dagen net onder de 400 fr - een verantworde investering.

SODA
Spuitwater met veel spuit, da's alles. Schweppes heeft een virtueel monopolie, maar uw GIN FIZZ lukt even goed met Spa.

TEQUILA
Het Mexicaanse vuurwater, gedistilleerd uit een soort cactus. Een kleurloos en bijzonder taai drankje, dat niet echt lekker te noemen is, maar een aantal cocktails pit geeft. Prijzig bovendien - ca. 500 fr.

VERMOUTH
's Wereds populairste vergif. Men neme (dubieuze) witte wijn, menge er kruiden onder, voege er suiker en/of caramel (voor het rode kleurtje) aan toe, zoeke een leuk etiket - en hopsa, smoorrijk, aldus HH. Martini en Cinzano.
Vermouth bestaat in essentie uit drie soorten : zoete witte, halfzoete rode en droge witte - recent is daar nog driekwartzoete rosé bijgekomen. Het goedje is een regelrechte aanslag op de maag, maar wel goedkoop (net onder de 100 fr) - en laat ik eerlijk zijn, niet onsmakelijk in de cocktail.

VODKA
Russen en Polen betwisten elkander het ouderschap van vodka (de naam is alleszins Russisch : watertje), een mooi, kleurloos drankje, gestookt uit granen of aardappelen. Goede vodka is licht kruidig, maar fluweelzacht - slechte smaakt naar muffe gordijnen.
Zoals die van Pierre Smirnoff (ca. 370 fr), de best verkochte op de Westerse markt. Opa Smirnoff was ooit hofleverancier van de Tsaar, nam tijdens de revolutie de benen naar Frankrijk, en vergat in zijn haast zijn receptenboek. Smirnoff is nu in Amerikaanse handen, en is wellicht ingeschakeld in een langlopende CIA-campagne om de traditionele producten van de Sovjet-Unie in een slecht daglicht te stellen.
Uitstekend daarentegen blijven de Russische staatsvodka's : Stolichnaya (licht kruidig), Moskovskaya (heel zacht), Kubanskaya (mijn favoriet) en Krepkaya (de taaiste), elk ca. 300 fr, in het betere grootwarenhuis of in La Maison de la Russie, nabij Madou.
Russische vodka wordt uitsluitend in halveliterflesjes geleverd, die in de dagen voor Gorbatsjov op de thuismarkt steeds van aluminium lipjes (genre melkfles) voorzien waren, waardoor de vodka, eens open, niet meer dicht kon, alleen leeg. Hier met handige schroefdop geleverd.
Als u politieke problemen heeft, probeer FINLANDIA (ca. 420 fr voor driekwart liter), uitstekende Finse vodka.

WHISKY
Terwijl wij mout braafjes tot bier brouwden, stookten de ingenieuze Schotse boeren van de 16de eeuw het goedje in hun schuur tot een venijnig, sterk alcoholisch drankje : whisky. De whisky, die u vandaag koopt is doorgaans "blended", een mengsel van moutwhisky en neutrale alcohol, en daardoor heel wat zachter van smaak - originele moutwhisky (GLENFIDDICH, bijvoorbeeld) is stukken lekkerder, maar fors duurder (ca. 700 fr), en niet echt geschikt om tot cocktail te verroeren.
Whisky is erg populair dezer dagen, derhalve zijn er honderden merken op de markt (zelfs regenjasfabricant Burberry's distilleert er) - voor rond de 400 fr hebt u een behoorlijke fles in handen, en onder de niet te dure kan ik u BLACK AND WHITE (zacht) en JOHN HAIG (taai) aanbevelen.

2. SCHUDDEN VOOR GEBRUIK

U kunt alleen fatsoenlijke cocktails maken, als u fatsoenlijke ingredienten gebruikt - dat zou voor zichzelf moeten spreken.
Gezien de hoge accijnzen, die in dit land op alcohol geheven worden, zijn de geestrijke basisdranken van uw cocktail fors prijzig, en kan de verleiding bestaan, zich goedkope merken, zoals goedkope warenhuisketens als ALDI die in hun rekken hebben, aan te schaffen. Heel begrijpelijk, maar heel verkeerd. De Belgische wetgever kent zaken als gin, rum en vodka immers helemaal niet, en whisky nauwelijks. Wat betekent, dat men u onder deze noemer ongeveer alles in handen kan draaien. En niet aarzelt om dat ook te doen.
BLACK MOUNT-whisky, TROITSKA-vodka en PETER DOCK-gin zijn, het spijt me, een aanslag op uw spijsvertering, een aanfluiting van uw goede smaak en een belediging voor uw gasten - uw geld niet waard! Als het u toch maar om de alcohol te doen is, uw drogist heeft er heel sterke in huis, aan een spotprijsje.
Goede whisky stoken is niet eenvoudig, daarom zal een goede cocktail steeds duur zijn. Relatief duur. Bedenk, dat bier - dat u wellicht in enige hoeveelheid consumeert - per geleverde gram alcohol de duurste "sterke" drank ter wereld is.

De essentie van een cocktail ligt in het judicieus vermengen van een aantal drankjes, waarvan de respectieve eigenschappen elkander aanvullen. Opdat dit mengsel homogeen zou zijn, is schudden meestal de boodschap : de verschillende drankmoleculetjes worden met luchtmoleculetjes dooreen gerold en gaan ongeordend terug aan elkaar plakken.
U schudt niet, wanneer u uitsluitend alcoholische dranken gebruikt : de lucht maakt het mengsel troebel. Vermouth maakt niet troebel evenwel, daarom is James Bond niets meer dan een aansteller, als hij zijn vodka-martini steeds "stirred, not shaken" besteit.
U schudt ook niet, wanneer u koolzuurhoudende dranken verwerkt - explosiegevaar.
Wanneer u wel schudt, doet u dat volgens het boekje in een mooi-glimmende cocktailshaker. Zo'n ding is echter heel duur - als u niet elke dag ROB ROY: lurkt, zijn er alternatieven. Een lege fles sinaassap, van het brede Granini--type, of een simpele maatbeker, waarin u met de klopper tekeer gaat. Voeg steeds veel ijs toe (dan moet er geen in het glas), en doe uw werk behoorlijk - een paar nonchalante plooilinkjes van de onderarm volstaan niet. Schud uw drankjes nooit (lang) op voornand - het goedje verpietert. Haal daarom steeds uw neus op voor geprefabriceerde cocktails-in--de-fles - die zijn er voor lulaards en ongeletterden.

3.HAPPY TOGETHER

U hebt dan eindelijk drank (en glazen) in huis, de gasten staan voor de deur - u slaat dus

La Vie est nulle, sans bulle; maar open de fles voorzichtig (illustratie: Hergé)

Cocktails 2

aan het brouwen. Hieronder vindt u een twintigtal beproefde cocktailrecepten, waarmee u elk mens met een beetje goele smaak dolgelukkig kunt maken.
Zoals bij elk recept geldt ook hier : houdt u zorgvuldig aan de regels, het verschil tussen een geniale cocktail en een middelmatige is drie druppeltjes.
De gehanteerde standaardmaat is hier één jenevergiaasje (ca. 2 cl.) - met vier maten zit een doorsneeglas behoorlijk vol.
Alleen cocktails, waarvoor u mijn hulp zou nodig hebben, vindt u hier terug - een SCREWDRIVER (vodka, sinaassap), een DRY MARTINI (gin, klein scheutje droge vermouth) of een CUBA LIBRE (rum, cola, geutje citroensap) kunt u zelf wel aan. De eerste twee schudt u, met veel ijs, de laatste roert u in het glas.

ATHOLL BROSE
2 maten whisky, 1 maat room, 1 maat honig

In de handel zijn een aantal geprefabriceerde whisky-roommengsels verkrijgbaar (BAILEY'S IRISH CREAM, bijvoorbeeld) - heel aardige drankjes, die echter nogal vlug vervelen. Sla dus liever zelf aan het brouwen.
Ingrediënten heel stevig schudden, lauw drinken, bij voorkeur voor een knisperknasperend haardvuur. Room kan desgevallend door warme melk vervangen worden.

BLACK VELVET
½ champagne, ½ Guinness,

Smaakt stukken beter dan het klinkt, of dan het eruit ziet (d.i. als verlepte cola) - het nukkige bier en de prille champagne vullen elkaar wonderwel aan. Gebruik ijskoude en heel droge schuimwijn, geen ijs, roer stevig, en serveer bij voorkeur in elegante glaasjes - uw invités raden zich rot naar de ingrediënten. Als zij de Moeial niet lezen, tenminste.
Vervang de champagne door rode Bourgogne, en u hebt TURKISH BLOOD - alleen opdienen aan ongenode gasten : het smaakt afschuwelijk.

BLOODY MARY
2 maten vodka, tomatensap naar smaak, kruidenrek

Een eeuwige favoriet van de cocktailsiurper - moet smaken naar en eruit zien als een gedroomde spaghettisaus.
Gebruik bovenal goede vodka (KREPKAYA is onklopbaar hier), niet teveel tomatensap, en Worcestershire Sauce, selderzout, vers gemalen peper en een vleugje Tabasco. Andere kruiden zijn welkom, maar optioneel : verknoei uw drankje niet. Veel ijs, roeren in het glas.
Smakelijke variante is BULLSHOT, met tomatensoep in plaats van -sap. Gebruik gecondenseerde blikksoep, maar gladde (geen groenten of balletjes).

BOLO
2 maten rum, 1 maat sinaassap, 1 maat citroensap

Voor op langoureuze zomerse terrasjes - uiterst verfrissend, gaat binnen als limonade. Veel ijs, schudden en er kan niets verkeerd gaan. Met de drank toch niet.

(JOHN) COLLINS
1 maat gin, 1 maat citroensap, lepeltje poedersuiker, soda

Een cocktail uit het einde van de 19de eeuw, genoemd naar de barman van een Londons hotel. Niet onaardig, maar een beetje slap. Veel ijs, roeren in het glas.
Er bestaan talloze varianten op het gegeven - JANTJE COLLINS (met Hollandse jenever), PEDRO COLLINS (rum), SANDY COLLINS (Scotch), COLONEL COLLINS (Bourbon), IVAN COLLINS (vodka). Het spreekt vanzelf, dat u met onze Smeets of Bruggeman jenever in een handomdraai een LOWIE of een JOSKE COLLINS fabriceert.

DAIQUIRI
2 maten rum, 1 maat citroensap, 1 maat grenadine.

Een klassieke cocktail, de basis van het fortuin van meneer Bacardi. Heeft alles mee - exotische naam, aardig kleurtje, tintelende smaak. Veel ijs, goed schudden.

GIN FIZZ

In het kader van de wildgroei van cocktails, bestaat er veel naamverwarring : een GIN FIZZ is een JOHN COLLINS - recept zie aldaar.

Leuk, voor het oog alleszins, wordt het wanneer u voor het toevoegen van de soda een lepeltje vooraf stijfgeklopt eiwit, een eierdooier, of een volledig ei doorheen uw gin, suiker en citroensap schudt - respectievelijk geeft dat een SILVER FIZZ, een GOLDEN FIZZ en een ROYAL FIZZ.

THE JEEP
1 maat whisky, 1 maat gin, 1 maat droge witte wijn, 1 maat citroensap

Een cocktail met vierwielsaandrijving, waarvan de smaak in alle richtingen gaat. Het mengsel is verrassend, maar lekker, op voorwaarde dat u zorgvuldig doseert en heel droge, maar net geen zure wijn gebruikt.
Goed schudden, veel ijs.

MANHATTAN
2 maten whisky, 1 maat droge en 1 maat zoete (witte) vermouth

In 1846 vond een bartender uit Maryland een gewonde gunfighter op zijn stoep, sleepte de onfortuinlijke man naar binnen en bracht hem terug bij positieven met een haastig gemixd drankje - de eerste Manhattan (de cocktail werd later populair in New York, vandaar de uiteindelijke naam).
Een goede MANHATTAN is taai, zoet en mild tegelijk en maakt u door de ingrediënten goed te schudden, met veel ijs. Als u Angostura in huis heeft : een paar druppeltjes erbij.

MARGARITA
1½ maat tequila, ½ maat Cointreau, 1 maat citroensap

Nog een cocktail met een verhaaltje. Genoemd naar het liefje van een bartender uit Virginia City, die Margarita in zijn armen zag sterven, nadat het arme kind een verdwaalde kogel tussen de ogen kreeg. Wat kan legende mooi zijn.
Het drankje kan ook mooi zijn (beetje aan de ruwe kant weliswaar - groot verdriet heeft grote troost nodig), als u het ijs niet spaart en goed schudt. Het glas stukje in water dompelen en van zoutrandje voorzien.

ROB ROY
2 maten whisky, 2 maten zoete (rode) vermouth

Eenvoudig, maar niet mis - de vermouth verzacht de taaie whisky, de whisky geeft de sullige vermouth body. Veel ijs, goed schudden.

SIDECAR
2 maten cognac, 1 maat Cointreau, 1 maat citroensap

Een beetje zonde van de cognac, maar toch één van de volsmaakste cocktails - pit, een zweempje zoeterigheid en een frisse natrap. Veel ijs, goed schudden.

TEQUILA SUNRISE
2 maten tequila, 2 maten sinaassap, scheut grenadine

Het oog wil ook wat, en krijgt hierbij wat. Koel de ingrediënten vooraf, geef het glas een zoutrandje, giet er, voor het oog van de gebruiker, een scheut grenadine in, voeg heel voorzichtig sap en tequila toe, roer zachtjes - en een mooie zonsopgang (de ingrediënten die zich langzaam onder elkaar mengen) voltrekt zich alras.
Alleen jammer, dat het geheel niet bijzonder goed smaakt.

WHITE LADY
2 maten gin, 1 maat Cointreau, 1 maat citroensap, eiwit

Mijn favoriete drankje : heeft fleur, smaak en is uiterst verfrissend. Recept dateert uit de 20ies en is afkomstig uit de New York Bar uit Parijs, waar Harry in die dagen magistrale brouwsels uit zijn mouw schudde (ook de SIDECAR komt hier vandaan).
Zorgvuldig doseren, goed schudden met veel ijs, en een lepeltje vooraf stijfgeklopt eiwit toevoegen : uw WHITE LADY krijgt een mysterieuze troebelheid.

ZOMBIE
2 maten vodka, 2 maten tequila, scheutje zoet of zuur

De cocktail, die een einde maakt aan alle cocktails, en wellicht ook aan u - 3 stuks en u staat op uw hoofd. Recept opgepikt in een louche Rotterdamse bar, met vreemd volk, maar goele drankjes.
De kruidige tequila past wonderwel bij de vodka - zoetemondjes voegen een (heel klein) scheutje Pisang, Blue Curaçao of Cointreau toe, zuurpruimpjes wat citroensap. Veel ijs, goed roeren.

Als u enige tijd cocktails lurkt, zult u één en ander begrepen hebben over de compatibiliteit van verschillende drankjes. Als u dan nog over enige wetenschappelijke geest beschikt, zal u vlug genoopt zijn, zelf aan het experimenteren te slaan. Mooi zo, de beste cocktails zijn zo geboren. De slechtse ook, jammer genoeg.
Hiernavolgend vindt u in dit kader twee van Pierres Beproefde Culinaire Cocktails, die u in het standaard cocktailboek niet terug vindt. Cadeau voor u.

MOEIAL nr. 1
1 maat gin, 1 maat droge sherry, 1 maat ananassap, 1 maat pompelmoessap

Al zeg ik het zelf, een opmerkelijk drankje, zacht en fruitig. Veel ijs, goed schudden, en als het eindresultaat u wat te zoet is - scheutje citroensap bij.

MOEIAL nr. 2

1 fles rum, 2 flessen champagne, 1½ fles ananassap, 1 groot blik ananas,250 gr. poedersuiker, melk, citroensap

Een stevige punch, ideaal als opwarmer bij een feestje.
24 uur voor het serveren giet u de rum samen met de suiker en de tot brokjes gesneden ananas in een kom. U roert wild, en vergeet de kom 12 uur op een warme plek, alwaar zich een klein gistingsproces voltrekt - daarna in de koelkast, waar ook de schuimwijn en het ananassap liggen. Net voor het feestje kapt u alles samen, liefst in een punchbowl, anders in een emmer - champagne laatst, anders verliest u de bubbeltjes. U klopt andermaal stevig, voegt een glaasje melk toe (aardig kleurtje) en brengt op smaak met citroensap.
Verrukkelijk, maar verraderlijk.

Als u al het bovenstaande, al of niet in alfabetische volgorde, naar binnen werkt, gaat u niet dood. Net niet. Eén van de aardige eigenschappen van alcohol is, dat u er leuk van wordt, één van de jammerlijke, dat het u ziek maakt.
Geoefende drinkers hebben een aantal truucjes, om aan dit laatste te ontsnappen. Die bestaan erin, de maagwand van een filmpje te voorzien, waardoor de alcohol minder vlug geasorbeerd wordt. Het filmpje legt u aan, door voor het gelag een flinke dosis melk binnen te gieten, of door een blikje sardientjes te verorberen (de olie doet het, niet de visjes).
Het gaat hem hier natuurlijk om lapmiddeltjes, dronkenschap en kater hebben alles te maken met oefening, gewoonte en resitentie - alcohol is een vreemde stof waaraan je lichaam langzaam moet gewennen. Aan de leeftijd die u nu bereikt hebt, zou u onderhand moeten weten, wat uw tere gestel aan kan - het is wijs u daaraan te houden. Het is geen schande te stoppen met drinken, als u voelt genoeg te hebben. Het is anderzijds ook geen schande, te liggen kotsen in de goot. Het is alleen veel minder leuk.

Maar goed, het vlees is zwak. Als u toch naar huis komt gewaggeld, en u wil de volgende dag een beetje mens zijn - alles is nog niet verloren. De twee ultieme reddinsmiddelen zijn zuurstof en water. Twee teugen aan een zuurstoffles voor het slapengaan verricht wonderen, maar zo'n fles hebt u wellicht niet in huis - loop voor u de sleutel bevend in uw slot steekt even het blokje om, het helpt echt.

En voor u zich uiteindelijk uitgeput op het bed neervlijt, sla een paar glaasjes (mineraal)water achterover - de houten kop de volgende morgen heeft alles met deshydratering te maken.

Maar voor alles, probeer het beschaafd te houden - de vreemdste dingen overkomen u in bezopen toestand. Zo was er die zeevarende vriend van mij, die na een stevig nachtje sjoemelen in Singapore wakker werd met een stekend gevoel in zijn borst. Een haastig onderzoek van het pijnlijke lichaamsdeel leerde hem, dat er een kunstige draak op stond getatoueerd. Een grapje van zijn vrienden.
Dat het u nooit moge overkomen.
Gezondheid.

Pierre Culinaire

alle dank aan Jozef V. (alias Père Culinaire) die mij leerde drinken

poëzie

De prijsuitreiking van de poëziewedstrijd (van Germania/ Romania) biedt dit jaar méér dan alleen poëzie. Jef Geeraerts zal namelijk het poëtische gezelschap met een lezing verblijden. Voor lezers, die naast de Moeial krant noch tijdschrift kennen, een korte samenvatting van Geeraerts' leven: van jezuïtendiscipel over negeren vrouwentemmer, student aan de VUB, naar lijstduwer van de SP. Aan een even simplistische beschrijving van zijn werk zal ik me niet wagen. Een opsomming van al zijn werken zou even lang als vervelend worden, dus hier slechts enkele van de titels: "Gangreen", "Ik ben maar een neger", "Tien brieven omtrent liefde en dood", "Diamant" en de twee recentste:"De zaak Alzheimer" en "Marcellus". Hoewel deze korte schets onvolledig en niet erg veelzeggend is, lijkt me dit toch genoeg als aanzet om eens te gaan luisteren. Voor de Literatuurliefhebbers is er toch nog altijd de welluidende stem en de poëzie van Michel Bartosik, dichter en jurylid van de poëziewedstrijd.

tellen

Als je de vaderlijke raad van je profs moet geloven is het tijd om stillaan te beginnen blokken. Alvorens je op te sluiten om de eerste weken niet meer van achter je bureau te verdwijnen, wil je waarschijnlijk toch wel eerst eens weten hoe dik (of hoe dun!) al die kursussen wel zijn. Alle cursussen op een hoop goolen en dan het aantal (centi)meters meten brengt je niet veel verder. Nieuwsgierig als de leergierige student is, wil hij natuurlijk eerst het aantal volgekladde papiertjes tellen. Om al deze blokbeesten door de saale stof te helpen leek het mij geen overbodige luxe om hun allemaal te leren tellen. Vandaar dat ik mijn tijd verprutste om zelf eerst te leren tellen. Zonder resultaat overigens want ondanks een grote lijdensweg kon ik geen geschikte telmetode vinden. Ziehier een overzicht van mijn poging die bij voorbaat gedoemd waren te mislukken.

- Het aantal mensen op TD tellen? Dit bracht mij niet veel verder omdat er heel weinig volk naar TD komt. Zeker niet genoeg om een cursus van te leren tellen. Toen de Beachparty dan uiteindelijk genoeg drinkebroers naar het BSG-hol lokte werd mijn verwoede poging het zand ingebliksemd door een veel te straffe KEPS-cocktail. Dan maar mijn geld tellen. Weer niets, een groot deel van mijn vergmogen was weggeslonken door het te veel bezoeken van de BSG-zaal. De sociale sector bleek ofwel gesloten, ofwel in vergadering, daar viel dus niets te verdienen...
Eindelijk kwam ik op een brilliant idee: waarom zou ik de goede programma's van de een of de andere omroep niet tellen, of de goede liedjes op de BRT? Het mocht allemaal niet baten: een goede omroep was onvindbaar (zeker nu Veronica zo platvloers is geworden) en incroyable mais vrai: de BRT speelt geen goede liedjes, en als ze het wel doen dan raak ik de tel kwijt. Ik werd depressief en mijn ideeën werden hoe langer hoe wanhopiger. Zo kwam ik op het idee om de MLB-leden te tellen. Onbegonnen werk natuurlijk. Hun aantal is niet te schatten, deze niet-papieren staatsgevaarlijke individuen met hun 'Solidair' lopen verloren tussen de massa's studenten in de cafetaria. Niet te tellen, niet te tellen. Je zou al voor minder zelfmoord plegen!
Er kwam weer een beetje klaarheid in de zaak toen mij het volgende te binnen sprong: de auto's tellen die op de snelweg voorbij razen. Helaas, na de tiende wagen werd ik opgepakt. 't Schijnt dat men op de autoweg geen auto's mag tellen. Waar kan een mens dan nog rustig leren tellen? Goed, goed, dan maar het aantal Moeial medewerkers op een rijtje zetten. Ik ging naar het redaktielokaal en dit werd mij fataal. Bij het openen van deze stal viel ik over een niet nader te omschrijven mesthoopje. Ook deze poging, waarop ik al mijn hoop had gezet, moest ik vlug opgeven. Het zal nog wel lang duren voor ik kan tellen. Hopelijk lukt het de blokliefhebbers wel. Voor diegene die daar niet in slagen hoop ik toch snel een doeltreffende telmethode te vinden. Veel blokgenot.

Hartie

OPEN TRIBUNE

Lezersbrief MLB

De Moeial nr.9 "De strijd in Zuid-Afrika".

Dat de inleiding van dit artikel een schitterend voorbeeld is van riooljournalistiek zal menig lezer toegeven als hij de echte feiten kent. Zo zou MLB steeds parasiteren op de inspanningen van andere progressieve VUB-organisaties. De auteur vergeet (onbewust?) de kampagne "Boycot Apartheid" van de afgelopen maanden. Aan 4 universiteiten (KUL,RUG,VUB,ULB) heeft MLB steeds aktief geweest in de strijd tegen apartheid. Aan de VUB was het resultaat hiervan oa. een Anti-apartheidsdag op 11 december. "Parasiteren is gemakkelijker dan zelf een aktiviteit te organiseren". Volledig waar, maar spijtig voor de auteur gaat dit voor MLB niet op. Want los van de Anti-apartheidskomitees heeft MLB samen met AIB (derde wereld organistie van de PVDA) ook autonoom initiatieven genomen oa.:

- de verkoop van 25000 badges "Boycot Apartheid"
- Mandarijnenverkoop als steunkampagne voor de zwarte mijnwerkersvakbond BAMCWY. Deze steunomhaling bedroeg meer dan 500000fr.
- Boycotdag van het Zuid-Afrikaans fruit in 70 grootwarenhuizen op 16 nov.

"MLB steunt nl. PAC, die volgens hun de "enige ware" is": in de strijd tegen het Apartheidsregime verlenen we onze steun aan elke verzetsorganisatie die vecht tegen de onderdrukking van de zwarte bevolking: ANC, PAC, UDF, BCM, de zwarte vakbonden...
Een illustratie hiervan waren onze meetings tegen de apartheid met vertegenwoordigers van de PAC en BCM. Ook het ANC werd uitgenodigd, maar deze weigerde samen met het PAC te komen spreken.
Naast onze steun aan elke organisatie die tegen apartheid vecht stellen we, gebaseerd op de politieke programma's, dat alleen de politiek van de PAC er zal toe leiden dat de zwarte bevolking de macht in handen krijgt. De PAC spreekt zich het meest duidelijk uit voor het principe "one man, one vote". Wat volgens ons de enige weg is om een zwart meerderheidsregime aan het bewind te krijgen. Een regime waarin elk individu evenveel rechten heeft, ongeacht zijn kleur.
Het ANC neemt daarin geen duidelijke houding aan. Hun uitgangspunt is het "multi-racialisme". Elke raciale groep evenveel rechten. Wat inhoudt dat de blanke minderheidsgroep (5 miljoen) evenveel rechten zou krijgen als 22 miljoen zwarten.
"MLB... ostentatief een grote stand voor de ingang". Sinds wanneer is het verboden op propaganda te maken voor je organisatie op een aktiviteit. Is de auteur misschien van plan een beroepsverbod op te leggen aan de politieke organisaties waar hij zich niet volledig achter kan stellen?

MLB

ANTWOORD PETER V.R.(auteur):

1.Over de rol van MLB in het Boycot Apartheid—comité van de VUB kunnen we kort zijn: MLB heeft alles in het werk gesteld om haar eigen ideeëngoed compromisloos door te drukken en kan er prat op gaan de anti-apartheidsdag van 11 december naar de vaantjes te hebben geholpen. Enige verduidelijking:
-MLB was gekant tegen het feit dat een ANC—vertegenwoordiger op het debat van 11 december zou komen spreken. Dit voorstel werd met een meerderheid weggestemd, maar op de volgende samenkomst van het comité had MLB fors gemobiliseerd en werd de stemming, op verzoek van MLB, overgedaan. Resultaat: er zou geen ANC-vertegenwoordiger aan het debat deelnemen. Wel was overeengekomen dat de vrouw van ANC-vertegenwoordiger Motsepe in persoonlijke naam de situatie van de vrouw in Zuid-Afrika zou komen belichten. Een MLB-lid vond het echter nog nodig haar telefonisch in het hoofd te prenten dat ze met geen woord mocht reppen over het ANC. Resultaat: Rose Motsepe had er de buik van vol en kwam (terecht) niet spreken.
-Aan het debat zouden ook vertegenwoordigers van AKZA en BOA, twee pluralistische (niet-partijgebonden) anti-apartheidsorganisaties deelnemen. MLB wilde echter dat de AIB (derde wereld-organisatie van de PvdA) ook aan het debat zou deelnemen. Dit voorstel werd wederom door een meerderheid op het comité verworpen, met het argument dat als je één partij-organisatie uitnodigt, je ze allemaal moet uitnodigen. Gezien vrijwel elke partij een derde wereldorganisatie heeft zou dit organisatorisch moeilijk te verwezenlijken zijn.
Op de reeds vermelde volgende samenkomst van het comité wist MLB haar willetje door te drijven: AIB zou ook aan het debat deelnemen. Resultaat: AKZA en BOA hadden ook hun buik vol van dat malle gedoe en alleen AIB kwam opdagen. Het was dus geen debat meer, maar een PvdA-meeting, waar overigens weinig volk op afkwam.
-Op het comité was ook afgesproken dat diverse anti-apartheidsorganisaties op 11 december een stand konden houden in het cafetaria. Er was echter overeengekomen dat de politieke kringen hieromtrent geen persoonlijke initiatieven zouden nemen. MLB sloeg alle afspraken in de wind en deelde een pamflet uit waarin de VUB-studenten uitgenodigd werden voor een ontmoeting in het cafetaria met iemand van de Black Consciousness Movement.
-De hele anti-apartheidsdag was een totale mislukking. Hierover is vrijwel iedereen het eens. Publiek was er op geen enkele van de georganiseerde aktiviteiten te bespeuren (met uitzondering van de fuif in het KK). MLB was er in geslaagd de sfeer totaal te verzieken: een organisatorische chaos was hiervan het rechtstreekse gevolg.

2.Ook op andere universiteiten begint men zich steeds meer te ergeren aan de handel en wandel van het MLB.
-In het Leuvense studentenblad VETO (12 februari) schrijft een lezer: "Op donderdag 6 februari organiseerde Politika, samen met Ekonomika, een debat over ondermeer de regeringsmaatregelen betreffende het hoger onderwijs.(...) Groot was onze verassing toen we een MLB-pamflet in onze handen kregen dat gericht was tegen deze avond zelf. Het debat werd erin afgedaan als een 'regeringsshow' want Ekonomika was de organisator. Het even grote aandeel van Politika, waar alle kringleden unaniem achter stonden, werd gewoon over het hoofd gezien. Ook werd in datzelfde pamflet opgeroepen om 'gewapend met spandoeken, bordjes en pamfletten tegen de komst van het regeringscircus van Martens VI te protesteren'. Verder werden de SP en de VU afgedaan als 'parlementaire aanhangwagens' en werd Agalev ook al over het hoofd gezien. Aan het slot van het pamflet gaat de proza verder met een oproep om massaal te demonstreren 'zodat de oude wonden van de burgerij, die sedert mei '68 moeizaam waren geheeld, weer werden opengereten'.
Onafgezien van het feit dat MLB zich hopeloos belachelijk maakt met dit soort Conscience-romantiek, dat overigens alle effect heeft gemist, stoort Politika zich aan het feit dat MLB niet zozeer de 'burgerlijke' partijen aanvalt, wat haar goed recht is, maar wel aan hun aanval op de debatavond op zichzelf. Nochtans hebben de MLB'ers de gelegenheid gebruikt om vragen te stellen, iets wat op een 'regeringsshow' zeker niet gekund zou hebben. Misschien was het enkel wat natrappen omdat de PvdA niet was uitgenodigd. Het feit dat die partij een te verwaarlozen rol speelt in de demokratie zal ze waarschijnlijk toch ook voor een stuk aan zichzelf te danken hebben (cfr. de weigering van de PvdA om de miljoenen zuiveringen tijdens de Chinese culturele revolutie te erkennen). Uiteraard denkt iedere partij of ideologie de waarheid in pacht te hebben, dit wil echter niet zeggen dat men waarden zoals verdraagzaamheid en openheid zomaar over de balk moet smijten. Anders breken er sombere tijden aan voor de demokratie..."

-In het Gentse RUG-blad Schamper (nr.220) maakt iemand de vergelijking tussen NSV en MLB: "Ik vind het heel triestig te moeten vaststellen dat Schamper in de kaart speelt van anti-democraten; MLB en NSV vinden het immers heel tof dat er zoveel geschreven wordt. Wat er over hen geschreven wordt, kan hen geen fluit schelen, als er maar over hen geschreven wordt is het devies! Blijkbaar trapt Schamper in die val. (...) Het enige verschil tussen de twee is immers dat MLB strijdt in naam van de arbeidersklasse en NSV in naam van het Vlaamse volk -jawadde-. De haat tegen de parlementaire democratie, tegen een meerpartijensysteem en tegen andersdenkenden hebben ze gemeen, alsook het ophemelen van aan de macht gekomen varkens (Stalin, respectievelijk Hitler). Is het mij geoorloofd evenveel afkeer te tonen tegenover de een dictator dan tegenover de andere?
3.
Dat MLB vaak een loopje neemt met de waarheid (in zoverre dé waarheid bestaat natuurlijk) blijkt nogmaals uit hun uitlatingen over het ANC. Het ANC spreekt zich immers duidelijk uit voor het 'one man, one vote'-principe: o.a. Godfrey Motsepe (ANC-vertegenwoordiger Benelux) liet hierover geen twijfel (zie Moeial nr.9 "De Strijd in Zuid-Afrika"). Ook in het door het ANC-opgestelde 'Handvest van de Vrijheid' vindt men het 'one man, one vote'-principe terug.

4."Is de auteur misschien van plan een beroepsverbod op te leggen aan de politieke organisaties waar hij zich niet volledig achter kan stellen?" Neen, beste MLB'ers, maar ik vind het wel grappig dat jullie het woord 'beroepsverbod' in de mond nemen. Immers, bestaat het MLB niet voor een groot deel uit mensen die al jaàren op de unief rondhangen en er als het ware hun beroep van gemaakt hebben om 'studentenleidertje' te spelen?

Geen dictatuur!

Het "Regionaal Aktiekomitee" (RAK) werd opgericht met het doel de studenten en het personeel te verdedigen tegen de maatregelen (indexering van het inschrijvingsgeld, numerus clausus, vermindering sociale gelden, enz.) van de regering Martens VI.
Een uitstekend en mooi doel!
Maar, zoals gewoonlijk draalt het RAK uit op een politieke touwtrekkerij. Reeds bij de eerste bijeenkomst bleek het duidelijk dat leden van de links autoritaire partij PVDA/MLB alles naar hun hand wilden zetten. Doch, de talrijk opgekomen andersgezinden (onafhankelijken, SP, SAP, JK, ALS, enz.) konden verhinderen dat het MLB overging tot het monopoliseren en manipuleren van het RAK. Het is echter duidelijk dat de enkele leden van deze linkse fascistische partij alles in het werk stellen om zich meester te maken van het RAK.
De MLB'ers kunnen dit echter moeilijk verkroppen en beginnen dan maar tijdens de RAK-bijeenkomsten zinloze en langdradige discussies uit te lokken om de RAK-leden onderling te verdelen. Steeds maar weer wordt er op reeds behandelde punten teruggekomen, steeds worden er voorstellen van niet-MLBleden aangevochten, enz... Zodoende probeert de PVDA/MLB haar autoritaire ideeengoed op te dringen.
Wij, het anarchistisch verzet, willen dat het RAK haar taak ten volle kan uitoefenen zonder druk van de PVDA/MLB.
Het RAK kan maar in haar doel slagen als het niet gemonopoliseerd wordt door één of andere groepering.
Daarom, wil het Anarchistisch Verzet dat de RAK-leden de PVDA/MLB in haar poging stopt.
Het is weliswaar mooi en bemoedigend dat links samenwerkt, maar het RAK mag de PVDA-/MLB niet laten begaan omdat deze partij een autoritaire beweging is die zeker geen demokratie voorstaat.
Daarom MLB'ers, laat het RAK ongemanipuleerd haar taak uitoefenen want dan alleen kunnen de akties slagen. Dan alleen kunnen de vele VUB-studenten zich met het RAK vereenzelvigen en massaal met de RAK-akties mee doen. En dit is nodig! Om de akties te laten slagen heeft men de massa nodig, het volk maar niet enkele partij-doctrinairen die geen vingerbreedte van hun autoritaire en voorgeschreven partijregels mogen afwijken. Het is naïef te denken dat het volk een linkse diktatuur wil. De mens wil vrij zijn en niet een slaaf! Noch van links noch van rechts.
Enkel wanneer links democratische partijen in gelijkheid en harmonie samen werken zullen meer studenten en personeelsleden geneigd zijn de akties te steunen. Daarentegen: wanneer linkse of rechtse autoritaire partijen oproepen tot akties zullen weinig studenten zich achter hen scharen.
Het Anarchistisch Verzet geeft hen geen ongelijk, want we hoeven geen dictatuur, noch van links, noch van rechts.

Anarchistisch Verzet

VO vs Striptease

OPEN BRIEF AAN HET BSG-BESTUUR

Met ontsteltenis nam het buro van Vrij Onderzoek nota van de aangekondigde "striptease" op het Tirolerfestival van 27 februari. Wij zijn van mening dat een dergelijke vertoning van sexistische aard is en aldus in strijde met de principes van Vrij Onderzoek. Het ten tonele voeren van een tot louter lustobjekt herleidde vrouw is een kaakslag in het gezicht van de (vrouwen)emancipatiebeweging.
Het is dan ook ondenkbaar dat deze aktiviteit kan doorgaan op de VUB, een instelling die zich steeds heeft ingezet voor de bevordering van de integratie en de emancipatie van minderheidsgroepen.
Wij vragen dan ook aan het BSG-bestuur om deze uitkleedpartij van het programma te schrappen.

Voor het buro van V.O.:
Saskia Schoofs, voorzitter

ten persoonlijke titel:
Geert Deruyck, ondervoorzitter Sociale Raad
Luc Van Overberghe, alg. Koördinator Moeial

Ogen Open

Het gerucht ter zijde latend dat de markt verzadigd is als het om publicaties gaat, hebben twee enthousiaste individuen, Jean Beckers en Rudy Filapek het toch aangedurfd met een zeswekelijks blad te beginnen.

Deze nieuwe tijding is gestoeld op een geheel nieuwe aanpak. Volgens de verantwoordelijke uitgever van het blad, Rudy Filapek, is er nood aan degelijke informatie: we horen veel over feiten die zich overal in de wereld afspelen, maar we kunnen er geen echt oordeel over vellen omdat de achtergrond of basis van het gebeuren ons vaak een raadsel blijft.

Hoe pakken zij dat aan? Voorlopig gingen ze met z'n tweetjes aan de slag. Ze maakten een soort research of zelfstudie over een paar topics die in het hedendaagse nieuws voorkomen. Zij gaan er van uit dat al wat in het blad komt uitsluitend het resultaat is van eigen studie- en researchwerk, invloeden van buitenaf worden zoveel mogelijk geweerd.

De financiering van Ogen Open gebeurt gedeeltelijk door VO, en langs de andere kant zal men zich behelpen met een systeem van zelfbedruiping: de verkoop van de nummers bepaalt de oplage. Zoals elk beginnend blad hier op de VUB doen zij beroep op de studentenbevolking om de redactie te vervoegen.
Het eerste nummer van Ogen Open is net uit en handelt uitgebreid over Zuid-Afrika en Nicaragua.

Kontaktadres:
Ogen Open
Studiekring Vrij Onderzoek
Gebouw Y'
Pleinlaan 2
1050 Brussel.

Robert P.

Pers Vrij Podium

Dit jaar organiseert de Perskring voor de vierde keer haar Vrij Podium, waarop alle creatieve krachten van deze universiteit uitgenodigd worden hun ding te doen op het podium van Qa - dit evenement gaat deze keer op donderdag 25 maart.
Om alles een beetje in goede banen te kunnen leiden, wordt iedereen die zich geroepen voelt, zich ter dezer gelegenheid te exhibitioneren uitgenodigd om aanwezig te zijn op de voorbereidende vergadering voor het Pers Vrij Podium, dinsdag 4 maart om 13.30 stipt in lokaal C454.
Wie er niet is doet niet mee. Sorry.

KOEN HUYSMANS

Koen Huysmans is totaalweigeraar. Hij weigert dus leger- en burgerdienst. Hiervoor riskeert hij o.a. 2 jaar gevangenisstraf. Over zijn geweldloze strijd en zijn motivatie spreekt hij
op dinsdag 25 februari
in lokaal 3B201 om 20.00
Organisatie : Vrij Onderzoek

Z.A.-avond

Zondag 23 februari organiseren enkele derde wereldorganisaties (met name Oxfam wereldwinkels Laken en Brussel, Derde Wereldwerkgroep Ganshoren, NCOS Brabant, Maserelfonds Ganshoren en BOA) in samenwerking met Nekkersdal Laken een Zuid-Afrika-avond in het Nekkersdal, Schildknechtstraat 26 te Laken. Vanaf 19.00 zijn er stands en een tentoonstelling (Boycot Outspan Aktie) en omstreeks 20.00 een optreden van Brian Isaacs en Elizabeth Julius, twee Zuid-afrikaanse bannelingen, die met hun zang, dans, muziek en cabaret niet alleen amusement brengen, maar de toeschouwer ook confronteren met de realiteit in hun land.
Kassa : 150 Fr. VVK, CJP, +3pas, TTT : 120 Fr.

ZOEKERS

TE HUUR: ruime kamer 4X5 meter
Keuken, terras en mooie badkamer: gemeenschappelijk
Huur: 4000fr. Alles inbegrepen (gas, elektriciteit, water)
waarborg: 2 maand huur
Bezichtingen: ma-wo-vrij van 16 tot 18u
Adres: Karel VI straat 5 1030 Brussel (nabij St Joostplein)

TE KOOP
Monophonic synthesizer CAT: 8000fr.
Basgitaar Kinor: 3000fr

Zich wenden tot Kips Kris of Jos
Aarschotsestraat 95
1801 Vilvoorde-Peutie
tel 02/251.22.34

GEZOCHT: Ik zoek ter gelegenheid van het Tirolerfeest van BSG een Lederhose en een Tirolerhoed. Als iemand mij nog snel een beetje kan leren jodelen is dat ook mooi meegenomen.
Zich wenden tot Bart Henckaerts
Generaal Bernheimlaan 15

Moeial

Samenwerkend met VO, BSG en de Dienst Kultuur.

Redaktie : Pleinlaan 2
gebouw Y'
1050 BRUSSEL
tel.: 02/641 2338

Abonnementen : 150 fr. of 500 fr. op rekening nr. 001-1386975-48 met vermelding van naam en adres

v.u.: Robert Peeters
J. Vuylstekelaan 12 C1
2050 ANTWERPEN